

ΜΟΝΑΧΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

ΤΕΥΧΟΣ ΑΡ. 29

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2008

Κατά Χριστούγεννα!

ΜΟΝΑΧΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

τ. 29, ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2008
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ
ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ
ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ - ΤΡΙΚΟΡΦΟ ΦΩΚΙΔΟΣ
330 56 ΕΥΠΑΛΙΟ τηλ. - fax 26340 - 44.391
e-mail: agnektar@otenet.gr
www.agiosnektarios-monastery.gr (υπό κατασκ.)

ΕΚΔΟΤΡΙΑ:
ΜΟΝΑΧΗ ΝΙΚΟΔΗΜΗ
ΚΑΛΛΙΤΕΧ. ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ-ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ:
ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ:
Lettra, ΤΖΟΥΒΑΡΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ, Ήλιούπολη

ΚΩΔΙΚΟΣ: 7109

**ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ
ΤΡΙΚΟΡΦΟ ΦΩΚΙΔΟΣ
330 56 ΕΥΠΑΛΙΟ
τηλ. 26340-44.391 (9-2 πρωί & 6-9 απόγ.)**

Τό περιοδικό αυτό ξεκίνησε την πορεία με στόχο την κατά Θεόν βοήθεια όλων μας. Κρατάτε στα χέρια σας τό εικοστό ένατο τεύχος. Θέλουμε ταπεινά νά σās ενημερώσουμε ότι:

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΔΩΡΕΑΝ.

Όσοι προαιρετικά επιθυμείτε νά βοηθήσετε στά έργα τής Μονής, καθώς και στην έκδοση αυτού του περιοδικού, μπορείτε νά μās αποστείλετε την βοήθειά σας με την ταχυπληρωμή πού έσωκλείουμε ή με κατάθεση στην Έθνική Τράπεζα στον λογαριασμό 426/440265-04.

(για τό έξωτερικό στό
No GR 520110426000042644026504
SWIFT:ETHNGRAA) δίνοντας και τό όνομά σας.
Κατόπιν ενημερώστε μας τηλεφωνικά για νά λάβετε την σχετική απόδειξη.

Σās εύχαριστούμε θερμά
Έκ τής Ίερās Μονής Αγίου Νεκταρίου

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

4

ΑΦΙΕΡΩΜΑ:
ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΜΕ ΤΟ
Ι. ΗΣΥΧΑΣΤΗΡΙΟ
ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

ΓΝΩΡΙΣΟΝ ΜΟΙ:
ΟΙ ΠΡΟΣΕΥΧΕΣ
ΤΟΥ ΗΜΕΡΟ-
ΝΥΚΤΙΟΥ

12

**ΟΥΡΑΝΙΟΙ
ΑΝΘΡΩΠΟΙ:**
Η ΑΓΙΑ
ΙΦΙΓΕΝΙΑ
ΤΟΥ ΠΟΝΤΟΥ

16

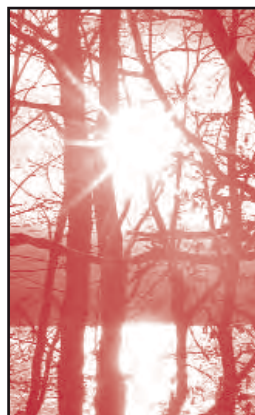

**ΜΟΝΑΔΙΚΕΣ
ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ:**
ΓΕΡΟΝΤΑΣ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
ΧΑΜΑΚΙΩΤΗΣ

18

**ΜΕ ΔΟΓΙΑ
ΑΠΛΑ:**
ΜΕΧΡΙ ΝΑ
ΦΤΑΣΕΙΣ ΣΤΟ
ΣΠΙΤΙ ΣΟΥ ΘΑ
ΕΙΣΑΙ ΚΑΛΑ

22

έξώφυλλο: Χριστούγεννα στό Ίερό΄ Ηουχαστήριο Τιμίου Σταυρού
Δυτικής Βιργινίας.

Άγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, ἀναγνώστες τοῦ περιοδικοῦ μας “Μοναχική Ἐκφραση”

Πλησιάζει ἡ γιορτὴ τῆς ἀγάπης, ἡ θεία τοῦ Χριστοῦ Γέννηση καὶ διαβάζουμε στοῦ Γέροντα Σωφρόνιο αὐτές τίς γραμμές: “Μοῦ ἔδωσες τὴν ἐντολή νά ἀγαπῶ, ἀλλά μέσα μου δέν βρίσκω καμιά δύναμη γι’ αὐτὴν τὴν ἀγάπη. Ἐλα νά πραγματώσεις μέσα μου ὅλα ὅσα ἐντέλλεσαι, διότι ἡ ἐντολή Σου ὑπερβαίνει τίς δυνάμεις μου...”. Ναί, ὁ Χριστός μας ἦρθε στὴ γῆ ἀπὸ ἀγάπη, δέν μᾶς τὴν δίδαξε ἀπλά, μᾶς τὴν ἀπέδειξε, τὴν βίωσε ὁ Ἰδιος, δίνοντας τὴν ἴδια Του τὴν ζωὴ, τό Πανάχραντο Αἷμα Του γιὰ νά μᾶς δείξει, νά μᾶς ἀποδείξει τὴν ἀγάπη Του. Κι ὅμως ἀκόμα μέσα μας εἴμαστε θλιμμένοι, γιατί δέν μπορούμε ν’

ἀνακαλύψουμε τίς ἀκτίνες τῆς ἀγάπης. Ἄν ἔστω καὶ μιά φορά στὴ ζωὴ μας προσφέραμε κάτι ἀπὸ ἀγάπη καὶ κάτι κάναμε στοῦ συνάνθρωπό μας ὀλοκαρδα ἀπ’ τὴν ἀγάπη μας, χωρὶς καμιά ἐπιθυμία ἀνταμοιβῆς, εἴτε σ’ αὐτὴ τὴ ζωὴ εἴτε στὴν ἄλλη, τότε μέσα μας πήραμε χαρὰ, ἀπερίγραπτη χαρὰ, ἀναλλοίωτη. Κάθε ἔργο μας, κάθε πράξη μας, κάθε λογισμὸς μας πρέπει νά ἐμπνέεται ἀπὸ τὴν ἀγάπη. Κάθε ἔργο χωρὶς ἀγάπη εἶναι νεκρὸ, ματαιόδοξο. Ἄλλωστε ἡ ἀγάπη εἶναι αὐτὴ πού θά μᾶς ζητηθεῖ στὴν ἐσχάτη κρίση. Ἐνας Θεὸς γίνεται Βρέφος ἀπὸ ἀγάπη. Καὶ μεῖς ἀπλοὶ θεατές. Γιατί δέν μπορούμε νά ζήσουμε ἄραγε αὐτὴν τὴν ἀγάπη πού Ἐκεῖνος τόσο ἀπλόχερα μᾶς χάρισε καὶ νά γίνει δική μας; Ὁ Θεὸς μᾶς ἔχει χαρίσει μέσα μας τὴν ἀλάνθαστη αἴσθησή νά κάνουμε τό καλὸ στόν πλησίον μας, ὄχι γιὰ νά μᾶς τό ἀνταποδώσει Ἐκεῖνος, οὔτε γιὰ νά μᾶς θαυμάσει ὁ ἄλλος, οὔτε γιὰ νά μᾶς πεί κανεὶς εὐχαριστῶ. Ἀπλά μόνο ἀπὸ ἀγάπη. Εἴμαστε ζητιάνοι τῆς ἀγάπης, ὅπως φώναζε καὶ ὁ Ἅγιος Ἀύγουστίνος, ἀλλά ὅμως ζητιανεύουμε γιὰ τὸν ἑαυτό μας καὶ ποτέ δέν γινόμαστε ἡ χήρα πού ἔδωσε τό δίληπτο. Δύσκολα προσφέρουμε τὴν ἀγάπη μας. Ἐχουμε τεράστια ἔλλειψη ἀπὸ αὐτὴ. Κι ὅμως ἀπὸ αὐτὸ ὁ Θεὸς μᾶς ξεχωρίζει ὅτι εἴμαστε δικοὶ Του. Μᾶς θέλει στὴ φάτνη Του ὄχι σάν θεατές ἀλλὰ σάν μιμητές, σάν μαθητές, σάν παιδιά, πού μέ χαρὰ σοῦ δίνουν τὴν καρδιά τους ὅπως τὰ παιχνίδια τους ἢ τὰ γλυκίσματά τους. Νά δίνουμε τὰ πάντα, ἀλλὰ μέσα ἀπὸ τὴν καρδιά μας. Νά γίνει ἡ καρδιά μας οὐρανός, τόσο μεγάλη νά εἶναι, γιὰ νά χωρέσει ὅλον τὸν κόσμο. Ὅπως λέει ὁ Γέροντας Πορφύριος, “ὅλους νά τοὺς ἀγαποῦμε. Κανένας νά μὴ χαθεῖ. Δέν μπορούμε νά σωθοῦμε ἑμεῖς καὶ νά χαθοῦν οἱ ἄλλοι”. Χριστοῦγεννα λοιπόν, γιορτὴ γιὰ νά βάλουμε ἀρχή. Νά φύγουμε ἀπὸ τό ἐγὼ μας, νά φύγουμε ἀπὸ τὸν ἑαυτό μας, νά δοῦμε τὸν ἄλλον τί ἔχει ἀνάγκη, τί μπορῶ νά τοῦ χαρίσω, σέ τί νά τὸν βοηθήσω, πῶς νά τὸν ξεκουράσω. Μόνο ἀπὸ ἀγάπη. Καὶ τότε μόνο θ’ ἀρχίσει νά ραγίζει τό τείχος τοῦ ἐγωῦ μου καὶ οἱ ἀκτίνες τῆς Ἀγάπης θ’ ἀρχίσουν νά ζεσταίνουν τὴν κρύα μας καρδιά. Ἡ πέτρα θά μαλακώσει. Αὐτὸ εἶναι τό θαῦμα τῆς θείας Του Γεννήσεως. “καὶ ὡς κατεδέξω ἐν σπηλαίῳ καὶ ἐν φάτνῃ ἀλόγων ἀνακλιθῆναι, οὕτω κατὰ δεξιὰ καὶ ἐν τῇ φάτνῃ τῆς ἀλόγου μου ψυχῆς καὶ ἐν τῷ ἐσπιλωμένῳ μου σώματι εἰσελθεῖν...”.

Καλὰ Χριστοῦγεννα μέ τὰ μάτια μας στραμμένα στόν Θεὸ καὶ στόν πλησίον μας καὶ τὴν καρδιά μας γεμάτη ἀγάπη.

Γερόντισσα Μόνικα

καὶ αἱ σὺν ἐμοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφαί

Ὁδοιπορικό στην Ὁρθοδοξία ἀνά τόν κόσμο

Ἐνσωριαία μέ τήν

Ἱερά Μονή Τιμίου Σταυροῦ

(Hermitage of Holy Cross)

Δυτικῆς Βιργινίας Ἀμερικῆς

Ορθόδοξος ασκητικός μοναχισμός από νέους αμερικανούς μοναχούς;

Ίσως νά μήν τό γνωρίζετε κἀν.

Άλλά ναι. Έκτός από τά έλληνικά Μοναστήρια, τά όποία δημιουργήθηκαν καί άνθισαν χάρις στον χαρισματικό Γέροντα Έφραίμ τον Φιλοθέιτη, ύπάρχουν όρθόδοξα μοναστήρια μέ αμερικανούς μοναχούς, οί όποιοι γεννήθηκαν προτεστάντες, όπως είναι οί περισσότεροι αμερικάνοι, αλλά σέ κάποια στιγμή τής ζωής τους γνώρισαν τήν Όρθοδοξία καί όχι μόνον βαπτίστηκαν όρθόδοξοι, αλλά έγιναν μοναχοί καί βιώνουν, σέ μέρη έρημικά, τον ασκητικό νηπτικό μοναχισμό στή σημερινή Άμερική.

Θά σᾶς παρουσιάσουμε στις σελίδες αυτές, ως αφιέρωμα, ένα από αυτά τά Μοναστήρια, τό Ήσυχαστήριο του Τιμίου Σταυρου στά όμορφα δάση τής Δυτικής Βιργινίας.

Τό έργο τους τό γνωρίσαμε μέσα από ένα αξιόλογο dvd μέ τίτλο "Είς Όρος Μικρόν" τό όποιο αποτελεί "ένα όδοιπορικό

γυρισμένο καί έπιμελημένο από τους ίδιους τους μοναχούς, τό όποιο σέ ταξιδεύει μέσα στο χρόνο στο Ήσυχαστήριο του Τιμίου Σταυρου μέσα στά δάση τής δυτικής Βιργινίας Άμερικής. Η ταινία απεικονίζει τήν

Στιγμιότυπο από τήν έορτή των Χριστουγέννων. Ο Ήγουμενος π. Σεραφεΐμ μέ τους ιερείς του Ήρου Ήσυχαστηρίου.

Οί πατέρες του Ήσυχαστηρίου ἐργάζονται σκληρά γιά νά χτίσουν τό Μοναστήρι τους καί νά ἐπιβιώσουν...

ὀμορφιά καί τούς ἀγῶνες τοῦ μοναστηριακοῦ βίου, χρησιμοποιώντας ἀποσπάσματα ἀπό τίς Γραφές καί τούς Ἁγίους Πατέρες τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας. Τά στιγμιότυπα τῆς μοναστικῆς ζωῆς μέ τή χαριτόβρυτη παρουσία τοῦ πρώτου τῆ τάξει μοναχοῦ, μᾶς ταξιδεύουν σέ μιά ὀλόκληρη ἐκκλησιαστική χρονιά, καθώς ἐναλλάσσονται οἱ ἐποχές στά βουνά αὐτά. Εἶναι ἕνα μοναδικό ὁδοιπορικό σ' ἕνα ὀρθόδοξο μοναστήρι τοῦ 21ου αἰῶνα μέ εἰκόνες καί ρίζες ἀρχαιότερες, σάν καί αὐτές πού γράφτηκαν τόν 6ο αἰῶνα ἀπό τόν καθοδηγητῆ τῶν μοναχῶν, Ἄββᾶ Δωρόθεο».

Τό Ἁσυχαστήριο τοῦ Τιμίου Σταυροῦ

ιδρύθηκε τόν Σεπτέμβριο τοῦ 1986 ἀπό τόν ἱερομόναχο Κάλλιστο στό Μιζούρι. Ἄλλά καθώς ἡ Ἀδελφότητα μεγάλωνε καί δέν ἐπαρκοῦσε πλέον ὁ χῶρος, ἀποφάσισαν ὄλοι μαζί νά χτίσουν ἐκ νέου τά ξύλινα κελλιά τους στό δάσος αὐτό τῆς δυτικῆς Βιργινίας, σέ μιά ἔκταση πού τούς παραχωρήθηκε, μέσα σέ δέντρα καί νερά, στήν κορυφή ἑνός λόφου. Αὐτό ὀλοκληρώθηκε τόν Μάιο τοῦ 2000 καί ἡ Ἀδελφότητα μέ ὄλα τά μέλη της μετακόμισε ἐκεῖ καί σήμερα ἀπαιριθμεῖ 15 ἀμερικανούς ὀρθόδοξους μοναχοῦς, πού ζοῦν στό κοινόβιό τους μέ καθημερινή θεία Λειτουργία, τίς καθιερωμένες Ἀκολουθίες, μέ ἄσκηση καί ὑπακοή, πνευματι

κούς αγώνες, σύμφωνα με την παράδοση ακριβώς των Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας, σ' ἓνα πνεῦμα ἡσυχαστικό καί νηπτικό.

Οἱ μοναχοί ἔχουν ὡς κύριο ἔργο τήν προσευχή καί τήν κάθαρση τῶν ψυχῶν τους, κάτω ἀπό τήν ὑπακοή τοῦ πνευματικοῦ τους πατέρα. Γιά νά ἐπιβιώσουν, ἀλλά καί γιά νά μπορέσουν νά χτίσουν τήν Ἐκκλησία τους, γιατί πρὸς τό παρόν ἐξυπηρετοῦνται σ' ἓνα μικρό ξύλινο παρεκκλήσιο, φτιάχνουν πολλά

ἐργόχειρα, τά διακονήματά τους, ὅλα μέ ὑπακοή καί προσευχή. Φτιάχνουν καί διαθέτουν λιβάνι, χειροποίητα σαπούνια, χειροποίητες κρέμες, ἀρωματικά κεριά, ξύλινες εἰκόνες, μέλι, παραδοσιακά γλυκά, ἐποχιακά εἶδη ὅπως χριστουγεννιάτικα, ἀλλά καί ἀγιογραφία, ξύλινα ἀναλόγια καί ἄλλα λειτουργικά εἶδη. Ὅπως θά δεῖτε καί ἀπό τίς φωτογραφίες πού δημοσιεύουμε, τό μοναστήρι ἀποτελεῖται ἀπό ξύλινες σκῆπτες πού οἱ ἴδιοι οἱ μοναχοί, μέ τήν βοήθεια λαϊκῶν φίλων τῆς Μονῆς, κατασκευάζουν.

Πολλοί ὀρθόδοξοι χριστιανοί, κυρίως Ἀμερικανοί, καθώς ἐπισκέπτονται τό μοναστήρι

τους και τρεφόμενοι πνευματικά από τά λόγια, αλλά και από τή σιωπή και τό παράδειγμα τών μοναχών, ἔχτισαν τά σπίτια τους σχετικά κοντά γιά νά ξεδιψοῦν μέ τά νάματα τῆς Ὁρθοδοξίας κοντά τους, διότι τά Μοναστήρια ὅπου κι ἂν εἶναι, ὄχι μόνον στήν Ἑλλάδα, ὄχι μόνον στή Ρωσία, ἀλλά σέ ὅποιο σημεῖο τῆς γῆς ὑπάρχει ὀρθόδοξος μοναχός, ἐκπέμπον τό Φῶς τοῦ Χριστοῦ. Ὁ μοναχός καθώς ἀγωνίζεται μέρα νύχτα, νύχτα μέρα, γιά νά ἀποκτήσει τόν Θεῖο Ἔρωτα, νά πολεμήσει τά πάθη του πού τόν χωρίζουν ἀπό τόν Νυμφίο του και τόν κρατοῦν στό σκοτάδι και νά ἐνωθεῖ ὅσο γίνεται πιό γρήγορα και πιό πολύ μέ τό Νυμφίο του Χριστό, σιγά σιγά καθαρίζει τήν ψυχή του και μετά ἀπό τήν κάθαρση ἀκολουθεῖ ὁ φωτισμός τῆς ψυχῆς και ἔτσι ὁ μοναχός φωτίζεται ἀπό τό Φῶς τοῦ Χριστοῦ και λάμπει στόν κόσμο.

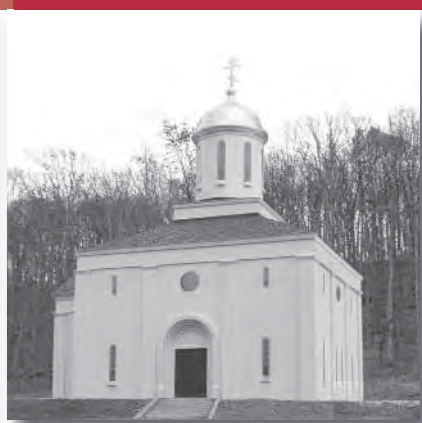
Αὐτό εἶναι ἄλλωστε πού τονίζει μέ τά λόγια του ὁ πρῶτος τῆ τάξει μοναχός τοῦ Ἱεροῦ Ἡσυχαστηρίου π. Σεραφεῖμ πού μέ τόση γλαφυρότητα τόν ἀκοῦμε νά μιλάει στό dvd “Εἰς Ὁρος Μικρόν” πού ἐτοίμασαν μέ τόση ἀγάπη οἱ πατέρες τοῦ Ἡσυχαστηρίου αὐτοῦ:

“Ἔργο τοῦ Μοναχοῦ εἶναι νά μετανοεῖ και νά προσεύχεται. Ὁ μοναχός δέν ψάχνει γιά κάποιο εἶδος δύναμης, ἢ καλοπέρασης. Μοναχός εἶναι αὐτό πού βλέπουμε. Ἡ ἐμφάνισή του διαφέρει ἀπό κάθε ἄλλου γύρω του. Ὁ Μοναχός μαρτυρεῖ ὅτι ὑπάρχει κάτι γιά τό ὅποιο ἀξίζει νά ζεῖς, πού δέν ὑπάρχει σ’ αὐτή τή γῆ. Ὑπάρχει κάτι πού μπορεῖ νά φέρει εἰρήνη στόν ἄνθρωπο πού δέν ἀναιμειγνύεται σέ πράγματα πού ὁ κόσμος θεωρεῖ ἀξίολογα. Ὁ Ἅγιος Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ εἶπε: “ἀπέκτησε εἰρήνη στήν καρδιά σου και χιλιάδες ψυχές γύρω σου θά σωθοῦν”. Ὡς μοναχοί ἀγωνιζόμεστε νά μετανοοῦμε γιά τήν ἀμαρτωλότητά μας, νά πορευόμεστε πιό κοντά στόν Χριστό και μέσα σέ αὐτήν τήν πορεία ὁ κόσμος ἀρχίζει νά ἀλλάζει”.

Ὁ π. Σεραφεῖμ, σεμνός και ταπεινός, δέν μᾶς μιλά γιά τήν ζωή του, παρόλο πού ἡ μαρτυρία του, ὅπως και τών ἄλλων πατέρων τῆς Μονῆς, θά ἦταν πολύ σημαντική γιά τίς κοσμογονικές ἀλλαγές πού γνώρισαν οἱ ψυχές τους, καθώς πλησίασαν τήν Ὁρθοδοξία. Μᾶς μιλά ὅμως, ἂν και γνήσιος ἀμερικανός και πρῶην προτεστάντη, γιά τό βίωμα τοῦ Μο-

Τό καλοκαιρινό υπαίθριο ἐκκλησιάκι.

Ἡ μακέτα τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ πού χρειάζεται καί σκοπεύουν νά χτίσουν οἱ μοναχοὶ ὅταν βρεθοῦν τὰ ἀπαιτούμενα χρήματα.

ναχοῦ καθώς ἐγκαταλείπει τόν κόσμο καί ἀφιερώνεται ἀποκλειστικά στόν Θεό: “Ἄς σκεφθοῦμε ἕναν ἄνθρωπο σέ ἕνα σκοτεινό δωμάτιο πού πιστεύει ὅτι εἶναι καλά, ὑγιής, καλοφτιαγμένος καί καλοντυμένος. Καθώς ὁμως ἀνοίγει τήν πόρτα τοῦ δωματίου καί τό ἐξωτερικό φῶς εἰσχωρεῖ στό δωμάτιο, ἀρχίζει νά βλέπει τίς πληγές, τά βρώμικα ρούχα του καί γενικά τήν ἐμφάνισή του. Αὐτό εἶναι ἕνα κομμάτι τῆς πνευματικῆς ζωῆς, αὐτό γίνεται στό Μοναστήρι. Ἕνας ἄνθρωπος νομίζει ὅτι ζεῖ μιά καλή ζωή καί εἶναι ἐνάρετος. Ὅταν γίνεται μοναχός καί προσεύχεται, ἀρχίζει νά βλέπει ὅλη τήν ἀσχήμια του. Συμβαίνει τό ἐξῆς: τό Φῶς τοῦ Χριστοῦ εἰσχωρεῖ στό σκοτάδι του. Αὐτή ἡ πορεία εἶναι σημαντική, γιατί μόνον ἔτσι ὁ μοναχός μπορεῖ νά πλησιάσει ἀληθινά τόν Χριστό”.

Αὐτά εἶναι τά βιώματα πού ζεῖ κάθε μοναχός ὁ, που κι ἂν τόν ἔχει καλέσει ὁ Νυμφίος του Χριστός γιά νά Τόν ὑπηρετήσῃ, γιά νά ζήσῃ μιά ὁλόκληρη ζωή μαζί Του.

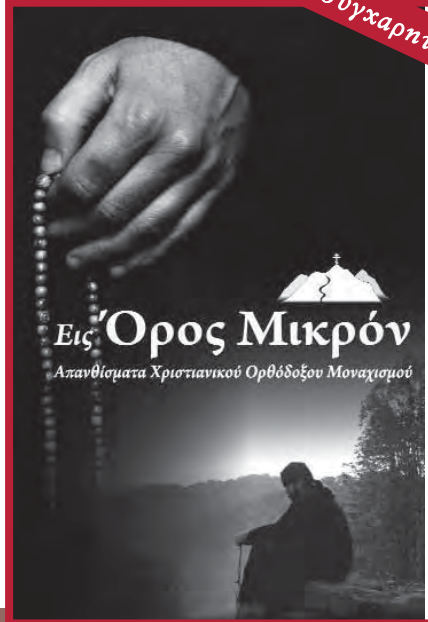
Πιστεύω ὅτι ὅλοι μας γεμίζουμε ἐλπίδα, καθώς σκεπτόμαστε ὅτι στό σύγχρονο κόσμο μας καί ἰδιαίτερα στήν Ἀμερική, ὑπάρχουν ἄνθρωποι πού δέχονται μέσα στήν ψυχή τους τήν θεία κλίση, παίρνουν τόν ἀρραβώνα τοῦ Νυμφίου Χριστοῦ, νιώθουν τό σκίρτημα τοῦ Θείου Ἐρωτα, καί ἀναχωροῦν γιά ἐρημικούς

τόπους, γιά τά βουνά, ὅπως οἱ πατέρες ἐδῶ τοῦ Ἱεροῦ Ἡσυχαστηρίου τοῦ Τιμίου Σταυροῦ πού στόν παραδεισένιο τόπο τῆς δυτικῆς Βιργινίας, χτίζουν ὄχι μόνον τήν σκήτη τους ἀλλά, τό βασικότερο, τίς ψυχές τους. Καί ἡ μαρτυρία τους εἶναι τόσο σημαντική γιά τοὺς ἀμερικανούς πού δέν νιώθουν τόσο προσιτά τά ἑλληνόφωνα μοναστήρια, ἀλλά βλέπουν ὅτι σύγχρονοι συμπολίτες τους βιώνουν τήν ὀρθοδοξία καί τόν μοναχισμό καί αὐτό τοὺς ἐλκύει κοντά τους. Ἄνθρωποι καταδικασμένοι σέ πνευματική πείνα γιά τήν Ἀλήθεια πού μόνον ἡ Ὄρθοδοξία κατέχει καί μπορεῖ νά μιλά γι’ αὐτήν. Πολλοί ἀμερικανοὶ λοιπόν καταφεύγουν κοντά τους καί κείνοι ἀπλοὶ καί ταπεινοί, μέ αὐτογνωσία, πού εἶναι ἀρετή, μιλοῦν γιά τήν Ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ καί προσπαθοῦν νά χορτάσουν τίς διψασμένες καί πεινασμένες ψυχές τῶν συγχρόνων ἀμερικανῶν (καί ὄχι μόνο). Φυσικά τό Μοναστήρι τους ἀπό τή στιγμή πού εἶναι σέ μία μὴ ὀρθόδοξη χώρα, δέν ἔχει καμία οικονομική ὑποστήριξη, διότι ὁ κόσμος δέν γνωρίζει τήν ὀρθοδοξία καί πολύ περισσότερο τόν ὀρθόδοξο μοναχισμό. Προσπαθοῦν λοιπόν πολύ σκληρά μέ τήν προσωπική τους ἐργασία νά χτίσουν τίς λιτές ξύλινες σκῆτες τους μέ τά χέρια τους καί νά συντηρηθοῦν διαθέτοντας τά προϊόντα ἀπό τά διακονήματά τους. Ἡ διάθεση λοιπόν καί ἡ

άξιο συγχαρητηρίων!

Τό DVD
πού έτοιμάσαν
οί πατέρες
σχετικά
μέ τόν
Μοναχισμό
διατίθεται
διασκευασμένο
μέ έλληνικούς
υπότιτλους.

Παίρνοντας ένα DVD για εσάς ή για δώρο Χριστουγέννων βάζετε ένα λαβαράκι στον Όρθόδοξο Ναό του Τιμίου Σταυρού στην Δυτική Βιργινία.

KΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ (Γιά παραγγελίες χονδρικής & λιανικής):

Γερά Μονή Αγίου Νεκταρίου Φωκίδος,
τηλ. 26340-44391 (9-2 πρωί καί 6-9 απόγευμα).

πώληση του DVD "Εις Όρος Μικρόν" πού έτοιμάσαν έγινε μέ τό σκεπτικό νά βοηθήσει σ' αυτή τή διαδικασία. Άλλωστε είναι έπιτακτική καί ή ανάγκη ενός ναού πού θά ίκανοποιεί τήν Άδελφότητα καί τούς προσκυνητές πού καταφθάνουν στή μονή.

Παράλληλα τό dvd τους "Εις Όρος Μικρόν" αποτελεί καί μία προσπάθεια νά εξηγήσει στον άγγλόφωνο λαό τής Άμερικής πού ποθει νά ώριμάσει πνευματικά μέ τήν Όρθοδοξία, τίς βασικές άρχές τής Μοναχικής ζωής, όπως αυτή βιώνεται στά όρθόδοξα Μοναστήρια. Πραγματικά έγινε δεκτό μέ θαυμασμό καί είχε πολύ καλή άπήχηση έμπνέοντας ψυχές νά έμβαθύνουν στό νόημα τής Όρθοδοξίας καί νά ξεκινήσουν νά τήν βιώνουν.

Γι' αυτό ή προσπάθειά τους μάς συγκίνησε βαθύτατα, όπως θά συγκινήσει κι εσάς.

Δοξάζουμε τόν Θεό πού στέλνει τή χάρη Του άκόμα σέ ψυχές πού σάν καλός Ψαράς άλιεύει παντού, σ' όλον τόν κόσμο, γιατί παντού άπλώνεται ή Άγάπη Του κι αυτό είναι ή παρηγοριά μας, είναι ή δύναμή μας, είναι τό στήριγμά μας σέ καιρούς πού όλα χάνονται, γκρεμίζονται, άμφισβητούνται, καταποντίζονται. Όσο ύπάρχει ό Μοναχισμός, είτε εδώ, είτε σέ όποιοδήποτε άλλο σημείο τής γής, ναι, μπορούμε άκόμα νά βλέπουμε Φώς, γιατί ύπάρχουν άκόμη άνθρωποι πού δίνουν τήν μαρτυρία τους ότι αυτή ή ζωή είναι προσωρινή καί εφήμερη καί άρα πρέπει νά τήν ζήσουμε όπως οί μοναχοί μέ μετάνοια καί προσευχή. Καθώς ό κόσμος τό βλέπει αυτό παίρνει δύναμη, παράδειγμα, συμμετέχει στή ζωή αυτή τής μετανοίας κι έτσι ναι μπορούμε νά πούμε ότι ό Μοναχισμός άλλάζει τόν κόσμο.

11 ήμερη Προσκυνηματική Έκδρομή τήν εβδομάδα άμέσως μετά τό Πάσχα του 2009

ΑΝΑΧΩΡΗΣΗ ΑΠΟ ΑΘΗΝΑ

ΑΠΟ 21 ΑΠΡΙΛΙΟΥ ΕΩΣ 1 ΜΑΪΟΥ 2009

ΣΥΝΟΔΕΥΕΙ Ο ΓΕΡΟΝΤΑΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΜΟΥΛΑΤΣΙΩΤΗΣ

▶ ΣΤΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ & ΣΕ ΟΛΟΥΣ

ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΤΟΠΟΥΣ όπου έζησε ό Χριστός,
καθώς καί στό Φρέαρ του Ίακώβ καί στή Δρυ του Μαμβρή,
όπου φιλοξενήθηκε ή Άγία Τριάδα από τόν Άβραάμ.

▶ ΣΤΟ ΘΕΟΒΑΔΙΣΤΟ ΟΡΟΣ ΣΙΝΑ

& ΣΤΗ ΜΟΝΗ ΤΗΣ ΑΓ. ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ

όπου ό Μωϋσήσ πήρε τίς Δέκα Έντολέσ.

▶ **ΣΤΗΝ ΕΡΗΜΟ ΦΑΡΑΝ** στήν Τερά Μονή Άγίου Μωϋσή.

▶ ΣΤΗ ΘΗΒΑΪΔΑ & ΣΤΑ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑ

του Μεγάλου Άντωνίου & Άγίου Παύλου του Άπλου.

▶ **ΣΤΟ ΚΑΪΡΟ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΠΥΡΑΜΙΔΕΣ** καί στίς Μονές
Άγίου Γεωργίου καί Άγίου Νικολάου.

▶ **ΣΤΗΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ** & στό Έλληνικό Πατριαρχείο.

▶ ΣΤΗΝ ΕΡΗΜΟ ΝΙΤΡΙΑΣ & ΣΤΑ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑ

Παΐσιου του Μεγάλου καί Άγίου Μακαρίου.

Πληροφορίες
Δηλώσεις συμμετοχής

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΩΝ ΑΥΤΟΥΣΤΙΝΟΥ & ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΣΑΡΩΦ
ΤΡΙΚΟΡΦΟΥ ΦΩΚΙΔΟΣ
τηλ. 26340-44282

Οί προσευχές τοῦ ἡμερονυκτίου

καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω Σε καί αἰνέσω τό ὄνομά Σου...

Κάθε χριστιανός, εἴτε κληρικός, ετε λαϊκός, ὀφείλει νά προσεύχεται πάντοτε κατά τό ὑπό τοῦ Κυρίου λεγόμενον, “γρηγορεῖτε καί προσεύχεσθε...” (Μαρκ. ιδ' 38) καί ὅπως ὁ Ἀπόστολος Παῦλος λέγει: “ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε, ἐν παντί εὐχαριστεῖτε” (Α' Θεσσαλ. ε' 17,18). Τοῦτο δέ ἐπιτυγχάνεται ἀπό τῆς καθορισμένης ἀπό τήν Ἐκκλησία προσευχῆς τοῦ ἡμερονυκτίου, ὡς ἐξῆς:

Ἡ ἐκκλησιαστική ἡμέρα τῆς προσευχῆς ἀρχίζει ἀπό τόν Ἑσπερινό τῆς μίας ἡμέρας καί λήγει τήν ἐπομένη μέ τήν ἀπόλυση τῆς Θ' (9ης) ὥρας τῆς ἡμέρας

αὐτῆς, ἡ ὁποία κατά τό τυπικό τῆς Ἐκκλησίας εἶναι τό τέρμα, δηλαδή ἡ σφραγίδα τῆς ἡδη ἐκκλησιαστικῆς ἡμέρας πού διανούουμε, ἡ ὁποία ἀρχισε ἀπό τόν χθεσινό ἔσπερινό.

Ὡστε ἐκκλησιαστική ἡμέρα θεωρεῖται τό χρονικό διάστημα ἀπό τοῦ ἔσπερινοῦ τῆς μιᾶς ἡμέρας μέχρι τῆς ἀπολύσεως τῆς Θ' ὥρας (9ης) τῆς ἐπομένης καί οὕτω καθεξῆς.

Οἱ ὥρες τῆς ἀκολουθίας τῆς κάθε ἡμέρας, μέ διαδοχική σειρά ἀνακυκλούμενες σέ ὅλες τίς ὥρες τῆς ἡμέρας, προσδιορίζονται τυπικά καί ἐκκλησιαστικά ὡς ὥρες προσευχῆς καί ἀναγωγικά ὀρίζουν τήν

έννοια καί τή σημασία αὐτῶν καί τήν πνευματική συνάρτησή τους πρὸς τὸν καθολικὸ πνευματικὸ σκοπὸ.

Σημειωτέον ὅτι οἱ θεοὶ καί ἱεροὶ ὕμνογράφοι καί ὕμνωδοὶ τῆς ἐκκλησίας συνέθεσαν καί μελωποίησαν μὲ τήν ἔμπνευση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τίς ἀκολουθίες τοῦ ἡμερονυκτίου, περιλαμβάνοντας τοὺς διάφορους ψαλμούς καί τὰ διάφορα τροπάρια, κανόνες κλπ., τὰ ὁποῖα ὄντως ἀνταποκρίνονται συμβολικά πρὸς τὰ ἱστορούμενα περιστατικά τῆς κάθε προσευχῆς τῆς κάθε ἡμέρας καί πρὸς τὸν ἐπιδικώμενο σκοπὸ αὐτῆς καί τήν ἐπιζητούμενη ὠφέλεια ἀπὸ τὸ σύνολο τῶν προσευχομένων.

Παίρνοντας λοιπὸν ἔτσι ὡς παράδειγμα μία ἡμέρα, μπορεῖ νὰ διακριθεῖ ἀπόλυτα ἡ θρησκευτικὴ ἀναγκαιότητα καί ἡ ὠφέλεια αὐτῶν.

Ἡ Δευτέρα π.χ. σάν ἐκκλησιαστικὴ ἡμέρα λογίζεται ἀπὸ τὸν ἑσπερινὸ τῆς Κυριακῆς μέχρι καί τῆ Ὁώρα τῆς Δευτέρας, ὁπότε καί οἱ προσευχῆς διακρίνονται ὡς ἑξῆς:

1. Πρώτη προσευχή, ὅπως εἶπαμε εἶναι ὁ Ἑσπερινός, ὁ ὁποῖος ἀρχίζει μὲ τὸν Προοιμικὸ ψαλμὸ, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ μεγαλοπρεπέστερη δοξολογία πρὸς τὸν Ὑψιστὸ Θεό, τὸν Δημιουργὸ τοῦ σύμπαντος καί ὁ ὁποῖος προοιμιάζεται, δηλαδή ἀρχίζει τὴν προσευχὴ τῆς ἐπόμενης ἡμέρας, ἐδῶ συγκεκριμένα τῆς Δευτέρας. Ὁ ἑσπερινὸς συμβολίζει τὴν Ἀποκαθέλωση τοῦ Κυρίου ἀπὸ τὸν Ἰωσήφ καί τὸν Νικόδημο, καθὼς ἐπίσης καί τὴν ἐμφάνιση τοῦ ἀναστάντος Κυρίου εἰς τοὺς μαθητὰς Του τὸ ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Ἀναστάσεως καί τοῦ Θωμᾶ. Καί παρατηρεῖται κατὰ τὸν Ἅγιο Μᾶρκο τὸν Εὐγενικό, ὅτι ἡ ἀνάγνωσις ἢ ἡ ψαλμωδία ψαλμῶν, τροπαρίων κλπ., συνάδει κατὰ πολὺ πρὸς τὸν ἑσπερινὸ ὅπως τὸ “Κατευθυνθῆτω ἡ προσευχὴ μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν Σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή” (Ψαλμ. PM’2).

2. Δεύτερη προσευχή εἶναι τὸ Ἀπόδειπνο, τὸ ὁποῖο διαβάζεται στὴ ἐκκλησία μετὰ τὸν ἑσπερινὸ, δηλαδή μετὰ τὴν δύση τοῦ ἡλίου, στό σπῆτι ὅμως πρὸ τῆς ἐτοιμασίας γιὰ κα-

τάκλιση, προσφερομένης δεήσεως πρὸς τὸν Κύριο, ὅπως τὸ στάδιο τῆς νύκτας περάσει μὲ ἡσυχία καί ἀσφάλεια.

Τὸ ἀπόδειπνο διακρίνεται σέ Μέγα, τὸ ὁποῖο τελεῖται στῆς νηστήσιμες ἡμέρες καί στό Μικρὸ τὸ ὁποῖο τελεῖται ὅλο τὸ ἔτος καί στὴν περίοδο τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς κάθε Παρασκευὴ μὲ τοὺς Χαιρετισμούς καί Σάββατο καί Κυριακὴ.

3. Τρίτη προσευχή εἶναι τὸ Μεσονυκτικὸ, τὸ ὁποῖο λέγεται στό μέσον τῆς νύκτας κατὰ τὸν ψαλμικὸ στίχο: “Μεσονύκτιο ἐξεγειρόμην τοῦ ἐξομολογεῖσθαι Σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης Σου” (Ψαλμ. ΡΙΗ’62). Συμβολίζει δὲ τὴν ἐγρήγορση πού πρέπει νὰ ἔχουμε, καθότι ὁ Νυμφίος Χριστὸς ἐμφανίστηκε στῆς φρόνιμες παρθένες στό μέσο τῆς νύκτας.

Συμβολίζει ἐπίσης καί τὴν ἐγερσὴ μας ἀπὸ τὸν ὕπνο, σάν περίοδος τοῦ σκότους καί τῆς πλάνης στὴν ζωὴ τοῦ Φωτός, τὴν ὁποία ἀπὸ τὸ μεσονυκτικὸ ὡς ἀρχὴ τῆς νέας ἡμέρας, ἀρχίζουμε νὰ διάγουμε πιστεύοντες καί λατρεύοντες στὸν Θεό.

4. Τέταρτη προσευχή εἶναι ὁ Ὁρθρος, πρὸς τὸν ὁποῖο ἐπισυνάπτεται καί ἡ Α΄ ὠρα καί ἀποτελοῦν καί οἱ δύο τὴν πρωϊνὴ προσευχὴ τῆς ἐκκλησίας. Ὁρθρος λέγεται τὸ χρονικὸ διάστημα τὸ ὁποῖο κυλάει ἀπὸ τὴν βαθεῖα σχεδὸν ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου “ὄρθρου βαθέος”, μέχρι καί τὴν χαραυγὴ, δηλαδή τὴν πρὸ τῆς ἀνατολῆς ὠρα, ὅπως λέγει καί ἡ ὠδὴ “ἐκ νυκτός ὄρθρίζει τὸ πνεῦμα μου πρὸς Σέ ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά Σου ἐπὶ τῆς γῆς” (Ἡσαίου κς’ 9).

Ἡ ἐπισυναπτόμενη Α΄ ὠρα στὸν Ὁρθρο, παλαιότερα διαβαζόταν μία ὠρα μετὰ τὴν ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου, δηλαδή κατὰ τὴν ἑβδομὴ πρωϊνὴ.

5. Πέμπτη προσευχή, ἡ Γ΄ ὠρα, ἡ ὁποία κανονικὰ διαβαζόταν τὴν τρίτη ὠρα τῆς ἡμέρας, δηλαδή τὴν ἐνάτη πρωϊνὴ.

Σέ αὐτὴ τὴν ὠρα ἐπεδήμησε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν ἐπὶ τοὺς Ἀποστόλους (Πράξ. β΄15), ὅπως ὕμνολογεῖ

καί ἡ ἐκκλησία: “Κύριε, ὁ τό Πανάγιόν Σου Πνεῦμα ἐν τῇ τρίτῃ ὥρᾳ τοῖς Ἀποστόλοις σου καταπέμψας, τοῦτο, Ἄγαθέ, μή ἀνανέλης ἀφ’ ἡμῶν, ἀλλ’ ἐγκαίνισον ἡμῖν τοῖς δεομένοις σου”.

6. Ἑκτη προσευχή εἶναι ἡ ΣΤ΄ ὥρα, δηλαδή ἡ μεσημεριανή. Κατ’ αὐτή τήν ὥρα, ἀποφασίσθηκε ὁ θάνατος καί ἐσταυρώθηκε ὁ Κύριος ἐπί τοῦ Γολγοθᾶ (Ματθ. κζ΄ 26 κ.ε.). Γι’ αὐτό ἀρμόδιο εἶναι καί τό τροπάριο τῆς ὥρας αὐτῆς: “Ὁ ἐν ἕκτῃ ἡμέρᾳ τε καί ὥρᾳ, τῷ Σταυρῷ προσηλώσας, τήν ἐν τῷ Παραδείσῳ τολμηθεῖσαν τῷ Ἀδάμ ἀμαρτίαν, καί τῶν πταισμάτων ἡμῶν τό χειρόγραφον, διάρρήξον Χριστέ ὁ Θεός, καί σῶσον ἡμᾶς”.

7. Ἑβδομη προσευχή εἶναι ἡ Θ΄ ὥρα, δηλαδή ἡ τρίτη ἀπογευματινὴ περίπου, κατὰ τήν ὁποῖα ὁ Ἰησοῦς παρέδωσε τό πνεῦμα, ὅπως ὑμνολογεῖ ἡ ἐκκλησία: “Ὁ ἐν τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ δι’ ἡμᾶς, σαρκί τοῦ θανάτου γευσάμενος, νέκρωσον τῆς σαρκὸς ἡμῶν τό φρόνημα, Χριστέ ὁ Θεός, καί σῶσον ἡμᾶς”.

Ἔτσι, συμπληρώνονται οἱ ἑπτὰ ὥρες, ἡ ἑπτὰ σταθμοὶ τῶν προσευχῶν, κατὰ τό ψαλμικό ρητό “ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε, ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης Σου”. (Ψαλμ. ΡΙΗ 118), ὅπως καί ἄλλοῦ ἡ ψαλμική δέηση: “ἐσπέρας καί πρωὶ καί μεσημβρίας διηγῆσομαι καί ἀπαγγεῶ, καί εἰσακούσεται τῆς φωνῆς μου”. (Ψαλμ. ΝΔ΄ 18).

Γιὰ τίς ὥρες τοῦ ἡμερονυκτίου πού μόλις ἀναφέραμε, σημειώνονται τὰ ἑξῆς: Στό Ἅγιον Ὅρος, χρησιμοποιοῦνται δύο ὥρες ἐκτός τῆς νέας, τῆς λεγομένης Εὐρωπαϊκῆς.

Πρῶτη εἶναι ἡ λεγομένη Βυζαντινὴ ὥρα, κατὰ τήν ὁποῖα πρέπει ὅταν δύει ὁ ἥλιος, σέ ὅλες τίς ἐποχές τοῦ ἔτους, τό ὥρολόι νά δείχνει 12 καί ἀπὸ ἐκεῖ καί ἔπειτα καταμετρῶνται μία ὥρα, δύο ὥρες τῆς νύκτας μετὰ τήν δύση τοῦ ἡλίου κλπ.

Δεύτερη εἶναι ἡ λεγομένη Ἰβηρικὴ ὥρα, ἡ ὁποῖα ἔχει εἰς τήν ἀνατολή τοῦ ἡλίου ὥρα 12 καί ἀρχίζει πρῶτη, δεύτερη ὥρα τῆς ἡμέρας μετὰ τήν ἀνατολή τοῦ ἡλίου καί οὕτω

καθεξῆς. Ὅσον ἀφορᾷ τήν Ἑλλάδα, αὐτὴ χρησιμοποιεῖ τήν Εὐρωπαϊκὴ ὥρα ἀπὸ μεσονύκτιο σέ μεσονύκτιο.

Ἰοκτάχως Ἐκδόσεις Βασ. Ρηγοπούλου 1988,
Θεσσαλονικὴ www.egolpio.com

Ἡ ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ

“ἐπαφίσι τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινή”.

Στὴν Ἅγία Γραφή ἡ ἡμέρα δέν ξεκινᾷ μετὰ τὴν ἀνατολή, ἀλλὰ μετὰ τὴ δύση τοῦ ἡλίου, δηλαδή τό παρόν στὴν ἐξέλιξη του ἐξαρτᾶται ἀπὸ τό παρελθόν. Γιὰ τό λόγο αὐτό καί ἡ Ὁρθόδοξος λατρεία ξεκινᾷ μετὰ τὸν ἐσπερινό· φθάνει στὸν ὄρθρο καί κορυφώνεται στὴ Θεία Εὐχαριστία.

Στὸν ἐσπερινό, ὁ πιστὸς βιώνει τὴν ἱστορία τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἀπὸ τὴ δημιουργία του, τὴν πτώση του, τὴν ἀπόγνωσή του καί τὴ σωτηρία του. Μία πορεία συνάντησης τῆς Π. Διαθήκης καί τῆς Καινῆς Διαθήκης.

Ἐνῶ ἡ ἐναρκτήριοις ἐπικλήσις εἶναι “Εὐλογητός ὁ Θεός”, ὡστόσο ἡ ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ θά τελειώσει μέ τό “Τρισάγιο”, δηλαδή τόν Τριαδικό Θεό τῆς Καινῆς Διαθήκης. Τό καταπέτασμα τῆς Ὁραίας Πύλης εἶναι ἀνοικτό, ὅπως ἦταν ἀνοικτή ἡ ἐπικοινωνία τῶν πρωτοπλάστων μέ τόν Δημιουργό τους. Ὁ ἱερέας προπορευομένου τοῦ διακόνου μέ ἀναμμένη λαμπάδα, θυμιάζει τό Ναό. Τό μέν θυμίαμα συμβολίζει τό πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, τό ὁποῖο “ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος” (Γέν. 1,2), ἡ δέ ἀναμμένη λαμπάδα τό “γεννηθῆτω φῶς” ἀπ’ ἀρχῆς τῆς δημιουργίας.

Μέ τόν προοιμιακό ψαλμό, “Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τόν Κύριον”, ἐγκωμιάζεται ἀπό τόν ἄνθρωπο πρίν τήν πτώση του, μέσα ἀπό τήν κτίσις ὁ Κτίστης, “οὐκ ἐλάτρευσαν τήν κτίσιν οἱ Θεόφρονες ἀλλά τόν Κτίσαντα”, ἀκολουθεῖ ἡ πτώση, τότε ἡ βασιλική πύλη κλείνει καί στή συνειδητοποίηση τῆς ἁμαρτίας του, ἐκλιπαρεῖ τόν Θεό γιά τό ἔλεός Του μέ τόν 140 ψαλμό “Κύριε ἐκέκραξα”, τόν ὁποῖο ἡ ἐκκλησία ὀνόμασε ἐπιλύχνιο, δηλαδή γιά τήν ἑσπέρα, ὅταν ἀνάπτουν οἱ λύχνοι, σέ ἀντίθεση πρὸς τόν 62 ψαλμό, “ὁ Θεός, ὁ Θεός μου πρὸς Σε ὀρθρίζω”, τόν ὁποῖο ὀνόμασε ὀρθρινό. Ἀκολουθεῖ ἕνας δραματικός διάλογος μεταξύ ἀναγνώστου καί χοροῦ, ἕνας διάλογος μέ κραυγές ἀγωνίας καί χαρᾶς τῶν ἐπαγγελιῶν, ἕνας διάλογος Παλαιᾶς καί Καινῆς Διαθήκης (ἀπόστιχα). Τότε ἀκολουθεῖ ἡ συγκατάβασις τοῦ Θεοῦ καί μέ τόν δογματικό ὕμνο τοῦ Θεοτοκίου διακηρύσσεται τό μυστήριο τῆς Σαρκώσεως.

Ὁ ἱερέας βγαίνει ἀπό τό θυσιαστήριο λέγοντας “Σοφία”, πού εἶναι ὁ χαιρετισμός πρὸς τόν Λόγο πού ἔρχεται στόν κόσμον.

Ἡ δρᾶσις τώρα καί τό ἐνδιαφέρον ἐπικεντρώνονται στήν “εἴσοδο”, τό νόημα τῆς ὁποίας γίνεται ἀντιληπτό, ἐφόσων γνωρίζουμε ὅτι μόνον Αὐτός πού γνωρίζει νά “εἰσέλθει” καί νά “ἐξέλθει”, ἐπάξια, εἶναι ἱκανός νά κρατήσῃ στά χέρια του τήν μοῖρα τοῦ κόσμου (Β΄ Βασ. γ΄ 25, Α΄ Βασιλ. γ΄ 7, Πραξ.

ιγ΄ 24, Λα΄ ιγ΄ 24).

Ἀκολουθεῖ ἀμέσως ὁ καταναυκτικός ὕμνος “Φῶς ἰλαρόν” ὁ ὁποῖος ἀποδίδεται στόν μάρτυρα Ἀθηνογέννη, τό 169 μ.Χ. Ὁ ὕμνος αὐτός τόν ὁποῖο ἀποκαλοῦν “ἐπί τῶν λύχνων” ὕμνο, μᾶς καλεῖ νά λατρεύσουμε τήν Ἁγία Τριάδα διά τοῦ Χριστοῦ πού εἶναι τό Φῶς τοῦ κόσμου, Φῶς πού δίδει τήν τέλεια χαρά. Φθάνουμε στή δύση τοῦ ἡλίου, φθάνουμε στό τέλος τῶν καιρῶν.

Ὁ ἥλιος θά ἐκλείψῃ, θά παύσῃ μιᾶ ἡμέρα νά φωτίζει, ἀλλά τό Φῶς τό ἀληθινό, τό Θεῖο Φῶς δέν γνωρίζει φθορά. Στόν Χριστό βλέπουμε τό Φῶς πού μᾶς φωτίζει πάντοτε μέχρι τήν Δευτέρα Παρουσία: “Ἐν τῷ φωτί Σου ὀψόμεθα Φῶς”, (Ψαλμ 35, 10). Ὁ Ἀπόστολος προετοιμάζει τούς ἀδελφούς του καί ἐμᾶς ὅλους νά δεχθοῦμε τό Φῶς τῆς χωρίς τέλος ἡμέρας “ἕως οὗ ἡμέρα διαυγάση καί φωσφόρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν”. Τό μεταίχιμο τῆς Παλαιᾶς καί Καινῆς Διαθήκης προφητείας καί ἐκπλήρωσης, ἐπισημαίνουν τά λόγια τοῦ Συμεῶνος “νῦν ἀπολύεις τόν δοῦλον Σου...” μέ τά ὁποῖα ἡ ἀνθρωπότητα τῆς ΠΔ ἐξαφανίζεται παραχωρώντας τήν θέση της στήν ἀνθρωπότητα τῆς ΚΔ.

Στό ἱστορικό γίγνεσθαι: δημιουργία “ἐκ τοῦ μή ὄντος στό εἶναι” τοῦ ἀνθρώπου, τήν πτώση του, τήν ἀπόγνωσή του, στήν ἐνανθρώπιση τοῦ Θεοῦ γιά τήν σωτηρία μας, ἀνταποκρίνεται ὁ βίος τῶν Ἁγίων μας.

Αὐτοί ἔφθασαν στήν θέωση κατά χάριν καί ὡς ἐκ τούτου ἐκπληρώνεται καί σέ αὐτούς ἡ παράκληση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ πρὸς τόν Πατέρα Του, “Πάτερ οὗς δέδωκάς μου θέλω ἵνα ὅπου εἰμί ἐγώ κακεῖνοι ὧσι μετ’ ἐμοῦ ἵνα θεωρῶσι τήν δόξαν τήν ἐμήν ἣν ἔδωκάς μοι”, (Ἰωάν. 17, 24). Ὅπως αὐτοί, καλούμεθα καί ἐμεῖς ἀπό τόν Χριστό, τόν μόνον Ἅγιο, νά γίνουμε ὅλοι ἅγιοι καί ἕνεκα τούτου ὁ ἑσπερινός ὀλοκληρώνεται μέ τό “Δι’ εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς”. Ἄμην. Γένοιτο.

Γαβριήλ μοναχός.

Ἡ Ἁγία Ἰφιγένεια τοῦ Πόντου

Ἡ ἔνδοξος καί καλλίνικος μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Ἰφιγένεια, κατήγετο ἐκ Τοκάτη Πόντου Μικρᾶς Ἀσίας, ἐγεννήθη τῷ σωτήριον ἔτος 53 μ. Χ. ἐκ γονέων εἰδωλολατρῶν οἵτινες ἐκ μέσω τοῦ Ἀποστόλου καί Πρωτοκλήτου Ἀνδρέα ἐγνώρισαν τήν εἰς Χριστόν τόν Ναζωραῖον ἀληθινή πίστην βαπτισθέντες ὑπ' αὐτοῦ οἰκογενειακῶς.

Ἐπί τοῦ σκληροῦ διώκτου τῶν Χριστιανῶν καί εἰδωλολάτρου βασιλέως Νέρωνος συλλαμβάνονται οἱ γονεῖς τῆς Ἰφιγένειας καί κλείονται εἰς τήν φυλακήν.

Μετ' οὐ πολύ, ὁ Διοικητῆς τῆς περιοχῆς Τοκάτη Πόντου, ἀποστέλλει στρατιώτας οἵτινες συλλαμβάνουν τήν νεαρά καί πανέμορφη κόρην καί ἐράστριαν τοῦ Ναζωραίου Χριστοῦ Ἰφιγένεια καί τήν ὀδηγοῦν ἐνώπιόν του διά νά τήν ἀνακρίνει.

Ἡ Ἰφιγένεια παρ' ὅλο τό νεαρόν τῆς ἡλικίας της, μόλις 15 ἐτῶν, σθεναρῶς ὁμολογεῖ ἐνώπιον τοῦ σκληροῦ εἰδωλολάτρου καί Διοικητοῦ Μάρκου, τήν εἰς Χριστόν πίστη της καί μέ μεγίστη δύναμιν βροντοφωνεῖ ὅτι τυγχάνει φλογερή ἐράστρια τοῦ Νυμφίου Χριστοῦ καί ὅτι γιά τό Ἅγιον ὄνομά Του εἶναι ἔτοιμη νά δώσει ἀκόμη καί αὐτή τήν ζωήν της.

Ὅσακίς τήν προσεπάθησεν μέ λόγους κολακευτικούς καί ὑποσχέσεις νά μεταπέσει τήν Ἰφιγένεια νά ἀρνηθεῖ τόν Χριστόν· ἰδῶν δέ τό σθεναρόν τοῦ χαρακτήρος της, δίδει σκληράς ἐντολάς εἰς τούς στρατιώτας του νά βασιάνισουν τήν

πάγκαλον ταύτην κόρη.

Οί στρατιῶται λαμβάνουν λεπτά σίδερα αἰχμηρά καί τά τοποθετοῦν εἰς τοὺς ὄνυχας τῆς μάρτυρος ἐκ τῶν ὁποίων τό αἷμα ἔρρεεν ποταμηδόν· ἐν συνεχείᾳ ἀφοῦ τήν γύμνωσαν κατέκοψαν τοὺς μαστούς καί τό σῶμα τῆς διά μαχαιρῶν καί κατόπιν τέσσερις στρατιῶτες τήν κρατοῦν ἀπό τοὺς πόδας καί τās χεῖρας καί τῆς ἐξαρθῶνουν τὰ μέλη τῆς. Ἡ ἀγία ἀπό τοὺς φρικτούς πόνους χάνει τās αἰσθήσεις τῆς καί λιποθυμᾷ.

Ὁ Διοικητής λυπᾶται δι' αὐτό πού ἔπραξε ἀλλά εἶναι ὑποχρεωμένος νά τήν θανατώσει, ἐκτελώντας τό βασιλικό διάταγμα.

Μετανοεῖ δι' ὅσα ἔπραξε εἰς τό μαρτυρικό σῶμα τῆς καί τό πλησιάζει μέ σεβασμό· ζητᾷ νά τόν συγχωρήσει· ἡ ἀγία ἀκούσασα τοὺς λόγους τους ἀνοίγει δι' ὀλίγον τοὺς ὀφθαλμούς τῆς καί μηδιᾷ ψιθυρίζοντας: "Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ἐλέησον τόν δοῦλον Σου" καί πάλιν μηδιάσασα προσθέτει: "Πιστεύω εἰς τήν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν" καί παραδίδει μέ τοὺς λόγους αὐτούς τήν ἀγίαν καί πάγκαλον ψυχὴν τῆς εἰς χεῖρας τοῦ Νυμφίου Χριστοῦ τήν 16η Νοεμβρίου τοῦ σωτηρίου ἔτους 68 μ.Χ. εἰς ἡλικίαν 15 ἐτῶν.

Ὁ Διοικητής φέρνει ἐκ τῆς ἐξορίας τοὺς γονεῖς τῆς εἰς τοὺς ὁποίους ἀνακοινώνει τὰ ὅσα ἔλαβαν χώραν· καί οἱ γονεῖς τῆς μέ ὑπερηφάνεια καί ἐνθουσιασμόν μαυθάνουν τὰ τῆς θυγατρὸς των καί εὐλογοῦν τόν Θεόν.

Ἐν συνεχείᾳ μεταβαίνουν εἰς τόν τόπον ὅπου ἔκειτο ἡ λάρνακα μέ τό μυρωμένο καί μαρτυρικό σῶμα τῆς καί ἡσπάζοντο τοῦτο χαίροντες, αἰνοῦντες καί εὐλογοῦντες τόν Σωτῆρα Χριστόν.

Ὁ Διοικητής ζῶν τās ἀγίας καί συγκινητικὰς ταύτας στιγμάς μέ μία ἰσχυράν κραυγὴν ὁμολογεῖ τήν εἰς Χριστόν πίστιν του καί ὁμοῦ μετά τῶν γονέων τῆς ἀγίας ἐργάζονται διά τήν ἐξάπλωσιν τοῦ χριστιανισμοῦ εἰς τὰ μέρη τοῦ Πόντου.

Οὗτος ὑπήρξε ὁ βίος τῆς μάρτυρος Ἰφιγένειας τῆς Ποντίας, ἧς ταῖς πρεσβείαις Χριστέ ὁ Θεός ἐλέησον καί σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

*"Ἐγραφον ἐν τῷ κελλίῳ μου τήν 31ην Αὐγούστου τοῦ σωτηρίου ἔτους 1995, ἑορτὴν τῆς Τιμίας Ζώνης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.
Ἀρχιμανδρίτης Δωρόθεος
Ἡγούμενος τῆς ἐν Ἄνδρω
Ἱ. Μονῆς τοῦ Ἁγίου Νικολάου εἰς τās Ὁρας.*

ΟΜΙΛΙΑ ΓΕΡΟΝΤΟΣ

**Ἄρχιμ. Νεκταρίου
Μουλατσιώτη στήν Ἀθήνα**

*** ❧ ***

ΣΑΣ ΠΡΟΣΚΑΛΟΥΜΕ

νά παρευρεθεῖτε τήν

Κυριακή 14 Δεκεμβρίου

καί ὥρα 6.00 μ.μ.

*στήν μεγάλη αἴθουσα τοῦ
πνευματικοῦ κέντρου "Ρουμελιωτῶν"*

ἐπί τῆς ὁδοῦ Σίνα 33, Ἀθήνα

(ἡ ὁδός Σίνα εἶναι κάθετη στήν ὁδὸ Ἀκα-

δημίας), ὅπου μέ τήν εὐλογία τοῦ

Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου

Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος

κ. κ. Ἱερωνύμου

θά ὁμιλήσει ὁ Γέροντας

Ἀρχιμανδρίτης Νεκτάριος

Μουλατσιώτης

μέ θέμα:

ΤΙ ΦΤΑΙΕΙ ΚΑΙ

ΑΡΝΟΥΝΤΑΙ ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ

ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ

ΠΙΣΤΗ ΣΤΟ ΘΕΟ ΟΙ

ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ;

*Ἡ παρουσία σας θά ἀποτελέσει τιμὴν
δι' ἐμᾶς, ἀλλά καί ἐκ τῆς ὁμιλίας τοῦ
Γέροντος θά ὠφεληθοῦμε ὅλοι ψυχικά.*

Μετά τιμῆς καί ἀγάπης Κυρίου,

ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἱ.Μ.Ἀγ. Αὐγουστίνου & Σεραφεῖμ

Ἀρχιμ. Αὐγουστίνος Σύρρος

Ὁ Γέροντας Ἀθανάσιος Χαμακιώτης

1891-1967

Τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Νεκταρίου Ἀντωνοπούλου
Ἡγουμένου Ἱερᾶς Μονῆς Σαγματᾶ

ὁ παραμυθητικός πνευματικός

Ο π. Ἀθανάσιος γεννήθηκε τὸ 1891 στὴν Τουρλάδα Καλαβρύτων. Σέ νεαρή ἡλικία ἐγκαταβίωσε στὴν Ἱ. Μονὴ Ἁγίας Λαύρας καὶ τὸ 1913 ἐκάρη μοναχός. Φοίτησε στὴν ἱερατικὴ σχολὴ τῆς Ἄρτας καὶ τὸ 1916 χειροτονήθηκε διάκονος. Πρεσβύτερος χειροτονήθηκε τὸ 1921, ἐνῶ ἀπὸ τὸ 1917 ὡς τὸ 1931 ὑπηρετήσε ὡς γραμματέας τῆς Μονῆς. Ἀφοῦ διακόνησε σέ διάφορους ναοὺς τῆς Ἀττικῆς, τὸ 1936 διορίστηκε ἐφημέριος στὸ μικρὸ παρεκκλήσι τῆς Νεραντζιώτισσας Ἀμαρουσίου καὶ παρέμεινε ὡς τὸ 1963. Τά τελευταῖα χρόνια τῆς ζωῆς του ὡς τὸ 1967 τὰ πέρασε στὸ Ἱ. Ἡσυχαστήριο τῆς Φανερωμένης στὴ Ροδόπολη Ἀττικῆς, τὸ ὁποῖο εἶχε ιδρύσει ὁ ἴδιος.

Ἡ μοναχικὴ ζωὴ τοῦ π. Ἀθανασίου.

Ὁ π. Ἀθανάσιος ἀπὸ τὰ παιδικὰ του χρόνια διακρινόταν γιὰ τὴν φλογερὴ του ἀγάπη γιὰ τὸν Θεό. Ἡ ἐκκλησία τοῦ χωριοῦ του καὶ τὰ γύρω ξωκκλήσια ἦταν τὰ ἀγαπημένα του καταφύγια. Ἐκεῖ ἔτρεχε ἀπὸ μικρὸ παιδί γιὰ νὰ προσευχηθεῖ. Στὴν Ἁγία Λαύρα ξεχώριζε ἀπὸ ὅλους τοὺς μοναχοὺς γιὰ τὴν ἀγωνιστικότητα του. Νὰ τί λέει ὁ συμμαναστής του π. Ἀνθιμος: “Στὸ πρόσωπό του γνώρισα ἕναν πραγματικὸ μοναχό. Ὁ π. Ἀθανάσιος τηροῦσε τὸν μοναδικὸ κανόνα σέ βαθμὸ πολὺ μεγαλύτερο ἀπὸ τοὺς ἄλλους μοναχοὺς”.

Πράγματι, ζοῦσε μὲ περισσότερὴ ἀσκηση καὶ βία. Ὅχι μόνο δέ διανοεῖτο νὰ ἀπουσιάσει ἀπὸ τίς ἀκολουθίες τοῦ Μοναστηριοῦ, ἀλλὰ ἐνῶ ἡ ἀκολουθία ἄρχιζε στὶς 4 τὸ πρωῖ, αὐτὸς σηκωνόταν δύο ὥρες νωρίτερα. Ἐτσι, γιὰ δύο ὥρες, μέσα στὴ γαλήνη τῆς νύχτας, προσευ-

χόταν, ή μελετοῦσε τήν Ἁγία Γραφή καί τούς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας. “Τά ὄπλα τοῦ μοναχοῦ ἐστίν ή μελέτη καί ή προσευχή”, τονίζουν οἱ Ἁγιοι Πατέρες. Γιά νά νικήσει τόν ὕπνο, διάβαζε περπατώντας στό κελλί του κρατώντας ἕνα κερὶ στό ἕνα χέρι καί τό βιβλίο στό ἄλλο. Ὑπῆρχε ὁμως περίοδος πού τό Μοναστήρι εἶχε πληθώρα μοναχῶν καί ἔλλειψη κελλιῶν. Ἔτσι ἀναγκάζονταν οἱ μοναχοὶ νά μένουν στό ἴδιο κελλί τρεῖς, τέσσερις, πέντε μαζί. Καί πάλι ὁ π. Ἀθανάσιος βρῆκε τόν τρόπο νά μήν ἀφήσει τά προσφιλή του πνευματικά ἀναγνώσματα. Ἐβαζε τήν λάμπα πετρελαίου πίσω ἀπό τό προσκεφάλι του καί γιά νά μήν ἐνοχλεῖ τούς ἄλλους μοναχοὺς, τοποθετοῦσε ἕνα πρόχειρο χαρτόνι πού περιόριζε τό φῶς μόνο σ’ αὐτόν. Ἔτσι μέ τό πρωτόγονο αὐτό πορτατίφ, μποροῦσε νά ἐντρυφεῖ ἀνενόχλητα στά κείμενα τῆς Βίβλου καί τῶν Ἁγίων Πατέρων καί νά μπαίνει σιγά-σιγά στό πνεῦμα τους.

Ὅχι μόνο τότε, ἀλλά καί σέ ὅλη τήν ζωή του ὁ Γέροντας διάβαζε· καί ὄχι ἀπλῶς διάβαζε, ἀλλά μελετοῦσε μέ ἐπιμέλεια. Ὑπογράμιζε πάνω στά βιβλία, σχολίαζε, κρατοῦσε σημειώσεις, ἤ ἀντέγραφε σέ τετράδια ὅ,τι τοῦ ἄρρεσε καί τοῦ ἔκανε ἐντύπωση. Αὐτό φαίνεται στά βιβλία του, ἀλλά καί στίς χειρόγραφες συλλογές του, πού σώζονται εἴτε στό Μοναστήρι εἴτε σέ πνευματικά του παιδιά. Ἐπίσης κρατοῦσε ἀποκόμματα ἀπό περιοδικά, ἀκόμη καί ἀπό ἐφημερίδες, ὅτιδήποτε πού θά τοῦ ἦταν χρήσιμο γιά τήν πνευματική του κατάρτιση καί γιά τήν ποιμαντική διακονία του.

Ἐφημέριος στή Νεραντζιώτισσα.

Τό μοναχικό του πρόγραμμα τό συνέχισε καί ὅταν βρέθηκε στή Νεραντζιώτισσα. Ποτέ δέν ξέχασε ὅτι ἦταν μοναχός. Ὅλη ή ζωή του ἦταν μία λιτανεία γύρω καί μέσα στό ναό. Ἐξαιρετικά φιλακόλουθος, ζοῦσε μέ τίς καθημερινές του ἀκολουθίες. Τό κέντρο ὁμως τῆς ζωῆς του ἦταν ή Θ. Λειτουργία. Ὅπως γράφει κάποιος ἐπίσκοπος: “Ἡ Θεία Λειτουργία ὑπῆρξε ή σκέψις του, ή ἐπιθυμία τῆς ψυχῆς

του, τό εἶναι του, ὑπῆρξε τό πᾶν γι’ αὐτόν, τόσο πολύ ἐπέδρα ἐπ’ αὐτόν ή χάρις τοῦ μυστηρίου, ὥστε μεταρσιώνετο κυριολεκτικά ὅταν λειτουργοῦσε”. Στίς τελετουργικές του κινήσεις ἦταν λιτός, μετρημένος, γαλήνιος, τό βάδισμά του ἤσυχο καί ταπεινό.

Δέν εἶναι λίγοι αὐτοὶ πού τόν ἔβλεπαν τήν ὥρα τῆς Θ. Λειτουργίας, ή κατά τήν Μεγάλη Εἴσοδο, ἀλλά καί ἄλλες στιγμές, ἀκόμη καί ἔξω ἀπό τήν ἐκκλησία, νά λάμπει τό πρόσωπό του καί νά μήν πατάει στό ἔδαφος. “Αἰθέριος ὡς ἕνα πῆχυν ἴστατο τάς χεῖρας καί τό ὄμμα εἰς οὐρανοὺς ἀνέχων καί Θεῶ ἡσύχως προσομιλῶν”. Συχνά, κάποιοι μεγάλοι πού ἔβλεπαν αὐτό τό ἐξάισιο θέαμα, ἔμεναν ἀποσβολωμένοι. Μόλις καί μετά βίας συγκρατοῦσαν τήν ἐκπληξή τους καί ἐπνιγαν τή φωνή τους, γιά νά μή δημιουργήσουν ἀταξία. Ὅμως τά μικρά παιδιά δέν μποροῦσαν νά κρατηθοῦν. Διέκοπταν μέ τίς φωνές τους τήν Λειτουργία καί φώναζαν:

-Μαμά, ὁ παπάς δέν πατάει στή γῆ! Ὁ παπάς πετάει!

Ὅσο προχωροῦσε ή Θεία Λειτουργία τόσο ὁ Γέροντας ἀνέβαινε. Ἡ ὄψη του ἀλλοιωνόταν, τά χέρια του ἔτρεμαν, τά μάτια του ἔρρεαν δάκρυα. Ὅταν ἐρχόταν ή στιγμή νά κοινωνήσει, δέν ἄφηνε κανέναν στό Ἱερό. Ἐκείνη τήν μοναδική στιγμή ἤθελε νά μείνει μόνος καί ἔλεγε:

-Καί τώρα, Κύριε, Ἐσύ κι ἐγώ.

Κατά τή μαρτυρία τοῦ π. Α.Λ.: “Ἀσταμάτητα ἦταν τά δάκρυα πού ἔχυνε τήν ὥρα τῆς Θ. Λειτουργίας. Τήν ὥρα δέ τῆς Θείας Κοινωνίας ἔλεγε κλαίγοντας:

“Μή μέ κατακρίνεις, Κύριε. Κατάκαυσε τίς ἁμαρτίες μου”.

Καί τά δάκρυα νά τρέχουν κρουνηδόν. Δέν εἶχα ξαναδεῖ Γέροντα νά κλαίει ἔτσι. Καί αὐτό μέ ἐξέπληξε. Τόλμησα στό τέλος νά τόν ρωτήσω:

-Γιατί ἐκλαιγεις Γέροντα;

-Γιά τίς ἁμαρτίες μου ἐκλαιγα, ἀπάντησε. Γιατί εἶναι τόσες, πού δέν πρέπει νά εἶμαι στό θυσιαστήριο. Κάπου ἄλλοῦ ἔπρεπε νά εἶμαι!”

Ἡ προσευχή ἦταν πάντα στά χεῖλη του. Ἰδιαίτερα τίς νύχτες ὡς ἀργά τό πρωί προσευχόταν ἔξω ἀπό τό σπιτάκι του. Πολλοί τόν ἔβλεπαν μέσα στό σκοτάδι μέ ὑψωμένα χέρια νά προσεύχεται “μόνος μόνω Θεῶ”.

Ὁ Γέροντας ἐνοιωθε μιά ἰδιαίτερη ἄνεση καί ἀγάπη στήν Ὑπεραγία Θεοτόκο καί στούς ἁγίους. Μιά στάση παιδικῆς σχέσης, φιλικῆς οἰκείας ἀνατροφῆς, ἀφελότητος καρδιάς. Ἀπευθυνόταν στήν Παναγία, τήν “Κυρά μας Θεοτόκο”, ἢ τήν “Κυρούλα μου”, ὅπως συνήθιζε νά λέει μέ χαριτωμένη παιδικότητα.

-Μανούλα μου, σῶσε μας.

Ἄκουμπούσε τό κεφάλι του στήν εἰκόνα της καί ἐπαναλάμβανε τά ἴδια λόγια, ἢ ἄλλες ἀπλές αἰτήσεις. Ἔλεγε μάλιστα:

“Τῆς Παναγίας τό κερί νά εἶναι πάντα ἀναμμένο στό κελλί”.

Παρόμοια ἀπευθυνόταν καί στήν Ἁγία Ἄννα. Ὄταν πλησίαζε στήν εἰκόνα, τήν χαιδεύε καί ἔλεγε:

-Μανούλα τῆς μανούλας μου, βοήθησέ μας.

Ἄπό τούς Ἁγίους φαίνεται πῶς ἰδιαίτερα ἀγαπούσε καί σεβόταν τόν Ἅγιο Ἰωάννη τόν Πρόδρομο, τόν ὁποῖο ὀνόμαζε “ἄφέντη”. Προσευχόταν καί ὅταν τελείωνε τοῦ ἔλεγε:

-Ἄφέντη μου, θά τά ποῦμε καί πάλι.

Ἐκεῖ ὅπου πραγματικά διέπρεψε ἦταν ἡ ἐξομολόγησι. Χιλιάδες ἄνθρωποι στό πρόσωπό του βρῆκαν πνευματικό πατέρα καί ἀναπαύθηκαν στό πετραχήλι του. Κυριολεκτικά συνέπασχε μέ τούς ἐξομολογουμένους. Ἐξομολογοῦσε ὡς ἀργά τήν νύχτα παρά τό εὐάλωτο τῆς υἱείας του. Τό θέμα τῆς μετανοίας ἦταν τό ἀγαπημένο του κήρυγμα. Συνεχῶς καλοῦσε σέ μετανοία.

Ἄπό τό 1963, ἐγκαταβιώνοντας στό Μοναστήρι, δέν ἄλλαξε κατά πολύ τόν τρόπο ζωῆς του. Προσευχόμενος, λειτουργῶν, ἐλεῶν. Σέ ὅλα αὐτά προστέθηκε καί ἡ πνευματική καθοδήγησι μοναζουσῶν. Μέ κάθε τρόπο προσπαθοῦσε νά βοηθήσει πνευματικά τίς μοναχές, οἱ ὁποῖες θυμοῦνται ἐναργέστατα μέ πόσο παιδαγωγικό τρόπο καί διάκριση ἐκνεῖτο.

Ὅλο αὐτό τό διάστημα τῶν τεσσάρων χρόνων ὁ Γέροντας προετοιμάζεται γιά τό μεγάλο ταξίδι. Προεύχεται μέ δάκρυα καί περιμένει.

Τό μακάριο τέλος του.

Τό Μάιο τοῦ 1967 ἡ υἱεία του ἐπιδεινώνεται καί μεταφέρεται στό Νοσοκομεῖο τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. Κατά τίς μαρτυρίες τῶν πνευματικῶν του παιδιῶν πού τόν ὑπηρετοῦν, ὁ Γέροντας ζοῦσε θαυμαστές καταστάσεις. Καθημερινά κοινωνοῦσε τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων. Ἔδινε τίς τελευταῖες συμβουλές στά ἀγαπημένα πνευματικά του παιδιά. Τό τέλος του ἦταν μακάριο, θυμίζει τό τέλος τῶν μεγάλων ἁγίων πού διαβάζουμε στά παλαιά συναξάρια.

“Ὅσο ἦταν στό Νοσοκομεῖο, καθημερινά ἐρχόταν ὁ ἱερέας ἀπό τήν Μονή Πετράκη γιά νά τόν κοινωνήσει. Τίς τελευταῖες μέρες ὁ πυρετός ἀνέβηκε στά ὕψη. Τό θερμοῦτρο ἔδειχνε 42 βαθμούς. Τά μεσάνυχτα τῆς 15ης πρὸς τήν 16η Αὐγούστου γυρίζει καί λέει στή μοναχή:

-Παιδί, ἀπόψε νά εἶσαι ἔτοιμη.

-Γιατί γέροντα;

-Ἀπόψε θά ἔχω μιά μεγάλη ἐπίσκεψη καί πρέπει νά εἴμαστε ἔτοιμοι νά κοινωνήσουμε. Εἶναι εὐκαιρία· νά μὴν τήν χάσεις καί σύ αὐτή τήν εὐκαιρία.

-Ναί γέροντα, αὔριο θά ἔλθει ὁ ἱερέας, ἀπάντησε ἡ μοναχή, χωρίς νά καταλάβει τί ἐννοῦσε ὁ Γέροντας.

-Ὅχι ἀπόψε θά κοινωνήσουμε, ἐπέμενε. Θά ἔλθουν οἱ Ἄγγελοι! Διάβασε τώρα τήν ἀκολουθία τῆς Θείας Μεταλήψεως.

Ἡ μοναχή τή διάβασε καί μόλις τελείωσε τῆς λέει:

-Ἐπανάλαβέ την.

Τήν διάβασε γιά δεύτερη φορά καί ὁ Γέροντας ξαναλέει:

-Ἀφοῦ δέν θά προλάβουμε, διάβασέ μου καί τίς τελευταίες εὐχές.

Ἡ μοναχή διάβασε: “Πιστεύω Κύριε καί ὁμολογῶ...” καί τά ὑπόλοιπα. Ὁ Γέροντας συνέχισε.

-Ψάλλε τώρα τό “ἐπί τῆς θείας φυλακῆς ὁ θεηγόρος Ἀββακούμ...”.

Ἔδωσε μάλιστα καί τόν ἦχο. Ἡ μοναχή ἔψαλλε:

- “Ἐπί τῆς θείας φυλακῆς ὁ θεηγόρος Ἀββακούμ, στήτω μεθ’ ἡμῶν καί δεικνύτω φασφόρον ἄγγελον διαπρυσίως λέγοντα. Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ ὅτι ἀνέστη Χριστός ὡς παντοδύναμος”.

Πράγματι, τί ὠραία καί πόσο κατάλληλη γιά τήν στιγμή ἐπιλογή.

-Ἐπανέλαβέ το.

Ἡ μοναχή τό ἐπανάλαβε.

-Κι ἄλλη φορά.

Ἀφήνουμε τήν συνέχεια τῆς ἀφηγήσεως στήν μοναχή πού ἔζησε αὐτή τήν συγκλονιστική στιγμή: “Ἐνῶ ἔψαλλα τό τροπάριο καί ἔφτασα στήν λέξη “Ἀββακούμ” μοῦ δίνει μιὰ ὦθηση νά πέσω κάτω. Γονάτισα γρήγορα, ἔρριξε πάνω μου τό σεντόνι καί μέ μισοσκέπασε.

Ὁ Γέροντας, μέ ὄση δύναμη διέθετε σηκώθηκε λίγο, ὕψωσε τά χέρια του καί εἶπε μέ δέος τά λόγια πρὶν τήν Θεία Μετάληψη, ὅπως τά λένε οἱ ἱερεῖς. Ἐγὼ φοβόμουν μήν πέσει καί προσπαθοῦσα νά δῶ τί κάνει παραμερίζοντας λίγο τό σεντόνι. Ἐκανε τίς ἴδιες κινήσεις πού ἔκανε ὅταν κοινωνοῦσε στήν Ἁγία Τράπεζα, λέγοντας: “Ἴδου προσέρχωμαι Χριστῷ τῷ

ἀθανάτῳ Βασιλεῖ καί Θεῷ ἡμῶν. Μεταδιδόταί μοι Ἀθανασίῳ τῷ ἀναξίῳ Ἱερομονάχῳ τό τίμιον καί πανάγιον...”. Ἄνοιξε τό στόμα του καί δέχθηκε τήν Θεία Κοινωνία ἀπό φασφόρον ἄγγελον! Ἐκπληκτικὴ τὸν ἔβλεπα μέσα στή νύχτα μέ τό λιγοστό φῶς νά κοινωνεῖ καί νά ρουφάει τό αἷμα τοῦ Κυρίου καί νά λέει: “εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρὸς... καί τοῦ Υἱοῦ...καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος”. Εἶπε τό “Ἀμήν” καί ἤρμα ἔγειρε, πλημμυρισμένος ἀπὸ ἀνείπωτη χαρά καί βαθύτατη συγκίνηση γιά τήν ἀνέλπιστη δωρεά τοῦ Θεοῦ. Ἐπειτα γύρισε καί μοῦ εἶπε:

-Διάβασε τώρα τήν Εὐχαριστία.

Τήν διάβασα, ἂν καί τὰ εἶχα χαμένα. Ἐπειτα τόν πῆρε ἕνας γλυκός ὕπνος. Ξημέρωσε. Καί ἐπειδὴ ὁ π. Σ. ἀπὸ τήν Μονή Πετρακή ἐρχόταν κάθε πρωί γιά νά τόν κοινωνήσει τοῦ λέω:

-Γέροντα, νά διαβάσουμε τήν Θεία Μετάληψη, γιατί θά ρθει ὁ π. Σ. νά σέ κοινωνήσει:

Ὁ Γέροντας ἀντέδρασε.

-Ὅχι παιδί. Ἄπαξ ἐκοινωνήσα! Εἶδες τίποτα;

Δέν ἤξερα πῶς νά φερθῶ.

-Ἐ...ὄχι...Γέροντα...

Τί μποροῦσα νά πῶ;

Μετά ἀπὸ λίγο ἤλθε ὁ π. Σ. μέ τήν Θεία Κοινωνία. Μόλις τόν εἶδε εἶπε πάλι:

-Ἄπαξ ἐκοινωνήσα!

Ὁ π. Σ. ἔφυγε συγκλονισμένος καί ἀμίλητος.

Κοιμήθηκε ἐν Κυρίῳ στίς 17 Αὐγούστου 1967 καί ἐτάφη στό Ἱερό Ἡσυχαστήριο Φανερωμένης.

περ. “Πεμπτουσία” τ. 11,
Ἀπρίλιος-Ἰούλιος 2003

Τοῦ Ἀρχιμ. Δαβίδ Τσελίκα

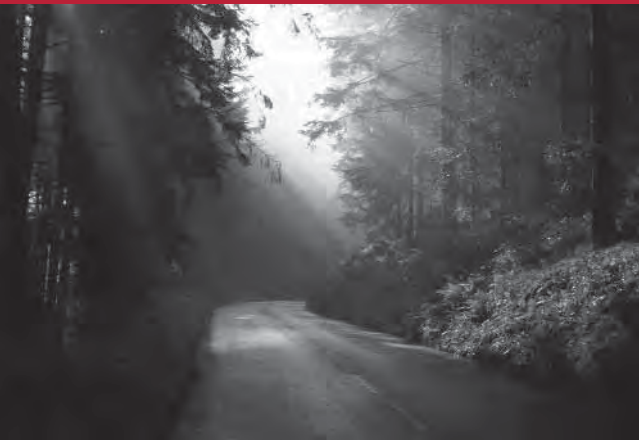

Μέχρι νά φτάσεις στό σπίτι σου θά εἶσαι καλά...

Τό θαῦμα εἶναι μία θεία ἐνέργεια, μία κατάσταση πού ὑπερβαίνει τούς φυσικούς νόμους, μιὰ ἔκτακτη παρέμβαση στήν τάξη τῆς δημιουργίας. Εἶναι μία ἐνέργεια τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, πού

δέν καταργεῖ τήν ἄρμονία πού ὁ Δημιουργός ἔχει θέσει στή φύση, ἀλλά ἀναστέλλει τούς νόμους της σ' ἓνα συγκεκριμένο τοπικό καί χρονικό διάστημα. Αὐτή τήν ἐνέργεια τήν ὀνομάζουμε θαῦμα, γιατί συντελεῖται μέ ἀξιοθαύμαστο τρόπο πού ξεπερνᾷ τήν ἀνθρώπινη λογική. Τό θαῦμα εἶναι καί ἓνα καθαρό σημάδι τῆς θείας ἐνέργειας, τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ πού ἐπεμβαίνει, γι' αὐτό καί ὀνομάζεται "σημεῖον" στά Εὐαγγέλια, ὅπου περιγράφονται τά θαύματα τοῦ Χριστοῦ, τά σημάδια δηλαδή τῆς Θεότητός Του, πού ἔδειχνε εὐεργετώντας τούς ἀνθρώπους.

Στήν ἐποχή μας, πού ὁ ὕλισμός καί οἱ βιωτικές μέριμνες κατακλύζουν τή ζωή τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου, ὁ Θεός ἔξακολουθεῖ νά στέλνει τή Χάρη Του καί νά μοιράζει τά θεία χαρίσματα ὡς δῶρα στους ἐκλεκτούς Του. Συχνά ἀκοῦμε καί σήμερα γιά θαυμαστά περιστατικά καί θεραπείες πού συντελοῦνται σέ διάφορα προσκυνηματα τῆς πατρίδας μας, ὅπου ὁ Θεός ἐπεμβαίνει διά τῶν Ἁγίων Του. Ἐπίσης ἀκοῦμε καί διαβάζουμε γιά σύγχρονους

ἀγωνιστές τῆς πίστεως πού χαριτώθηκαν μέ συγκεκριμένα χαρίσματα πού κάνουν τό λαό μας νά νιώθει καί νά λέει ὅτι “ἡ πίστις μας πραγματικά εἶναι ζωντανή”.

Στό Μοναστήρι μας πολλές φορές ἄνθρωποι καταφθάνουν γιά νά παρακαλέσουν τόν Ἅγιο Σεραφεῖμ πού εἶναι ἱαματικός ἅγιος καί θεραπεύει ὄλων τῶν εἰδῶν τίς ἀσθένειες, ἤ τόν Ἅγιο Αὐγουστίνo πού ὡς προστάτης τῶν νέων ἐπεμβαίνει καί βοηθᾷ στά προβλήματα τῶν νέων μας. Ἐπίσης συχνά, ἄνθρωποι μέ ἐλπίδα καί πίστη ζητοῦν ἀπό τόν Γέροντά μας π. Νεκτάριο Μουλατσιώτη, νά τούς σταυρώσει μέ τόν ἐπιστήθιο σταυρό του, πού περιέχει τεμάχιο Τιμίου Ξύλου καί νά προσευχηθεῖ γιά τά προβλήματά τους. Εἶδα πολλές φορές τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ νά ἐκδηλώνεται μέ θαυματουργικό τρόπο ἀκόμα καί σέ καρκινοπαθεῖς ἤ σέ ἀναπηρίες, ἤ σέ ἀνθρώπους μέ διάφορα προβλήματα μαγείας, δαιμονισμοῦ κτλ. Εἶδα ἀνθρώπους πού ἔμειναν ἄφωνοι μπροστά σέ ἕνα τέτοιο σημεῖο δοξάζοντας τόν Θεό καί εὐχαριστώντας τούς Ἁγίους μας. Εἶδα ἀνθρώπους νά εὐγνωμονοῦν τόν Γέροντά μας γιατί ἀφοῦ τούς ἐσταύρωσε μπόρεσαν νά φέρουν στόν κόσμο παιδιά, ἐνῶ ἦσαν ἄτεκνοι ἤ γιατί ἀπαλλάχθηκαν ἀπό κάποια ἀσθένεια.

Μιά πρόσφατη περίπτωση θεραπείας τῆς ὁποίας γίναμε μάρτυρες θά ἤθελα νά σᾶς περιγράψω στή συνέχεια:

Ὁ κ. Διονύσιος Κ. καί ἡ σύζυγός του κ. Παναγιώτα Υ. ἀπό τό Ἀντίρριο Αἰτωλοακαρ-

νανίας, εἶναι πνευματικά παιδιά τοῦ Γέροντά μας π. Νεκταρίου, ἐξομολογοῦνται ἐδῶ καί χρόνια σ' ἐκείνον καί ἔρχονται συχνά στό Μοναστήρι μας μαζί μέ τά παιδιά τους.

Στίς ἀρχές τοῦ ἔτους 2006 ἡ κ. Παναγιώτα, ἄρχισε νά ὑποφέρει ἀπό πόνους στή μέση της, πού καθῶς προχωροῦσε ὁ καιρός γίνονταν ὄλο καί πῖο ἔντονοι, ὅπως περιγράφει καί στή γραπτή μαρτυρία της. Ἀρχικά πίστεψε ὅτι οἱ πόνοι αὐτοί ὀφείλονταν στό κάταγμα κόκκυγος πού εἶχε πάθει στή γέenna ἑνός ἐκ τῶν παιδιῶν της.

Κατά τόν μήνα Ἰούνιο, οἱ πόνοι ἔγιναν ἀφόρητοι καί ἡ γυναίκα δέν μπορούσε νά καθίσει πουθενά, ὅποτε ἔκανε ἀκτινογραφίες στό Νοσοκομεῖο τοῦ Μεσολογγίου πού ἔδειξαν μεγάλο βαθμοῦ δυσκοκλήλη. Ἐπειτα ἀπό τρεῖς ἡμέρες ὁ πόνος “ἔπιασε” ἔντονος καί τό ἀριστερό πόδι. Τότε ὁ σύζυγός της τήν ὀδήγησε πολύ φοβισμένη σέ ἰδιώτη γιατρό, στόν κ. Δήμου Ἰωάννη ὀρθοπεδικό στό Ἀγρίνιο, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ τήν ἐξέτασε, διέταξε νά κάνει ἐνέσεις γιά δεκαπέντε ἡμέρες, νά παραμείνει ἕνα μήνα ξαπλωμένη κι ἔπειτα νά κάνει ἀξονική τομογραφία.

Ἀφοῦ ἀκολούθησε αὐτή τήν ἀγωγή, στό τέλος Ἰουλίου, ὅταν ἔκανε τήν ἀξονική, ἡ κατάσταση δέν εἶχε καλύτερεψι καθόλου. Ὁ γιατρός πού εἶδε τήν τομογραφία, τοῦς εἶπε ὅτι πρέπει νά βροῦν νευροχειροῦργο καί ὀρθοπεδικό, γιά νά γίνει ἐγχείρηση καί νά ἐλευθερωθεῖ τό πόδι.

ΕΙΔΕ ΣΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΗΣ ΤΟΝ Π. ΝΕΚΤΑΡΙΟ

Σ' αυτή τήν κατάσταση τήν ίδια νύχτα, ήταν ξημέρωμα Σαββάτου όταν ή κ. Παναγιώτα είδε σέ ένα όνειρο τόν Γέροντά μας π. Νεκτάριο. 'Ο Γέροντας στό όνειρό της, ήρθε στό σπίτι της καί κρατώντας ένα σταυρό τήν πλησίασε καί τής εΐπε: "Τί κάνεις παιδί μου;" 'Εκείνη τού άπάντησε: "Πάτερ, δέν είμαι καλά, πονάω στή μέση μου". Τότε ό Γέροντας τής λέει: "Μή φοβάσαι, θά γίνεις καλά· γύρνα νά δώ πού πονάς". 'Εκείνη γύρισε καί τής έβαλε τό σταυρό στή μέση καί τή σταύρωσε λέγοντάς της: "Θά σέ στείλω νά πäs καί σέ ένα καλό γιατρό στήν Πάτρα". Όταν ζύπνησε, δέν μπορούσε νά θυμηθεί σέ ποιόν γιατρό της είχε πεί νά πάει.

ΞΑΦΝΙΚΑ ΚΑΙ ΑΝΕΞΗΓΗΤΑ Ο ΠΟΝΟΣ ΥΠΟΧΩΡΕΙ

Άπό τήν έπόμενη ημέρα, άμέσως μετά τό όνειρο πού περιγράψαμε, Κυριακή άπόγευμα, ό πόνος στό πόδι άρχισε νά υποχωρεί. Μέχρι τή Δευτέρα στίς 6:00 τό άπόγευμα πού πήγε ξανά στό γιατρό στό Άγρίνιο, τό πόδι δέν πονούσε πιά καθόλου. 'Ο γιατρός βλέποντας τήν άξονική πού είχε βγει μόλις πριν άπό τρείς ήμέρες, όπου φαινόταν καθαρά ότι ήταν σοβαρότατη κατάσταση για χειρουργείο, έμεινε έκπληκτος καί άπόρησε πώς τό πόδι ξαφνικά καί παραδόξως έλευθερώθηκε καί έπαψε νά τήν πονά καί κατέληξε νά πεί ότι, άφου τήν άφησε ό πόνος, άποκλείεται πιά ή άμεση έγχείρηση. 'Η έμφάνιση τού Γέροντα στόν ύπνο της μέ τόν Τίμιο Σταυρό είχε ήδη ένεργήσει.

Γιά τή μέση τής κ. Παναγιώτας όμως, πού έξακολουθοΰσε νά πονά, ό γιατρός έδωσε πάλι άγωγή μέ χάπια καί φυσιοθεραπείες, τήν όποια καί άκολούθησε. Άφου πέρασαν άλλες είκοσιπέντε ήμέρες, δέν σημειώθηκε καμμιά βελτίωση. Στή φάση αυτή ή άσθενής δέν μπορούσε νά καθίσει καθόλου στήν καρέκλα άπό τούς πόνους. 'Ο σύζυγός της, άνήσυχος για τήν κατάστασή της, ρώτησε τόν γιατρό μήπως χρειάζεται νά τήν πάει καί στά Γιάν-

νενα, όπου είχε άκούσει πώς υπάρχουν καλοί γιατροί για τέτοιες περιπτώσεις. 'Ο γιατρός τού σύστησε νά τής πεί νά κάνει ύπομονή, γιατί πολλές φορές τέτοια δισκοκλήλη μπορεί νά χρειαστεί περισσότερους άπό δύο ή τρείς μήνες για νά παρουσιάσει βελτίωση.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΝ ΝΑ ΕΛΘΟΥΝ ΣΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ

Άφου είδε ότι ή έπιστήμη δέν μπορούσε νά βοηθήσει περισσότερο, ή κ. Παναγιώτα άποφάσισε τότε νά τηλεφωνήσει στόν Γέροντα π. Νεκτάριο. Τού διηγήθηκε τό περιστατικό μέ τό όνειρο πού τόν είχε δει καί πώς τήν άφησαν άμέσως οί πόνοι στό πόδι. 'Ο Γέροντας τής άπάντησε ότι πρέπει τό συντομότερο δυνατόν νά έρθει στό Μοναστήρι για νά τή σταυρώσει μέ τό Τίμιο Ξύλο πού φέρει στόν έπιστήθιο Σταυρό Του.

Πράγματι, ήλθε μέ τό σύζυγό της καί μέ δύο άπό τά μικρά παιδιά της στή Μονή, μέ έντονους πόνους στή μέση, μέ τό κάθισμα τού αυτοκινητού (ταξί) κατεβασμένο σέ στάση ξαπλωτή, γιατί δέν μπορούσε καθόλου νά καθίσει. Περπατώντας μέ δυσκολία μπήκε στό Ναό όπου ήταν ό Γέροντας, ένω ό σύζυγος καί τά παιδιά περίμεναν έξω άπό τήν εκκλησία.

"ΘΑ ΒΡΩ ΕΓΩ ΠΟΥ ΠΟΝΑΣ, ΕΣΥ ΝΑ ΠΡΟΣΕΥΧΕΣΑΙ".

Μέσα στό ναό ό Γέροντας φόρεσε τό πετραχήλι του καί ή κ. Παναγιώτα τού λέει: "Πάτερ, πονάω...", "Εσύ μή μιλάς, θά βρω έγώ πού πονάς, έσύ κάνε τήν προσευχή σου" τής άπάντησε. Κατόπιν τής διάβασε ευχές καί έβαλε τόν έπιστήθιο σταυρό του μέ τό Τίμιο Ξύλο στή μέση της πίσω, καί άρχισε νά προσεύχεται παρακαλώντας τόν Χριστό, τόν Άγιο Σεραφείμ καί τόν Άγιο Νεκτάριο νά τή βοηθήσουν. Άφου τήν έσταύρωσε, πήγε κοντά στό τέμπλο τής εκκλησίας, έβαλε τό χέρι του στό καντήλι τής Παναγίας καί μέ τό λαδάκι, τής σταύρωσε τή μέση. Σέ λίγο, καθώς έβγαιναν άπό τό ναό, ή κ. Παναγιώτα ρώτησε τόν

Γέροντα: “Πάτερ, μοῦ εἶπατε στό ὄνειρό μου ὅτι θά μέ στείλετε καί σέ ἕνα γιατρό στήν Πάτρα, ἀλλά δέν μπορῶ νά θυμηθῶ τό ὄνομά του”. Ὁ Γέροντας τότε τῆς ἀπάντησε, ὅτι αὐτός ὁ γιατρός εἶναι ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας καί τῆς σύστησε νά πάει τό συντομότερο δυνατόν στόν ναό του στήν Πάτρα καί νά προσκυνήσει τήν τιμία Κάρα του.

“ΜΕΧΡΙ ΝΑ ΦΘΑΣΕΙΣ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΟΥ ΘΑ ΕΙΣΑΙ ΚΑΛΑ”.

Βγαίνοντας στόν περίβολο τῆς ἐκκλησίας, καθώς χαιρετοῦσαν, ὁ Γέροντας τῆς χτύπησε ἐλαφρά τήν πλάτη, λέγοντάς της: “Πήγαινε παιδί μου στό σπίτι σου καί μέχρι νά φθάσεις, θά εἶσαι καλά. Θά σοῦ μείνει μόνο ἕνας μικρός πόνος, ἀλλά θά πᾶς στόν Ἅγιο Ἀνδρέα καί ὅταν προσκυνήσεις τήν Κάρα του θά φύγει!”

Πράγματι, ἐνῶ ἔφευγαν, δέν εἶχαν βγεῖ ἀκόμα ἀπό τή Μονή καί ἡ κ. Παναγιώτα λέει στό σύζυγό της: “Τί θά ἔλεγες ἂν σοῦ πῶ ὅτι μοῦ φαίνεται πῶς μέ ἀφήνει ὁ πόνος;” Ἐκεῖνος τήν κοίταξε δύσπιστος καί τῆς ἀπαντᾷ: “Μᾶλλον θά εἶναι ἰδέα σου, ἴσως ἔνοιωσες καλύτερα ἐπειδή τώρα περπάτησες”. Μπαίνοντας στό αὐτοκίνητο καί ὅσο περνοῦσε ἡ ὥρα, ὁ πόνος τῆς μέσης ὑποχωροῦσε. Ὁ κ. Διονύσιος ἐκπληκτος, ἄκουσε τή σύζυγό του νά λέει: “Μπά, πάω καλύτερα, ὁ πόνος μέ ἀφήνει!” Καθώς κατέβαιναν τίς στροφές ἀπό τή Μονή πρὸς τή Ναύπακτο, ἐνῶ εἶχε ἔρθει μέ τό κάθισμα ξαπλωμένο, σιγά-σιγά τό σήκωνε, μέχρι πού τό ἔφερε σέ κανονική ὄρθια θέση. “Ὡσπου νά περάσει μιά ὥρα ἀπό τή στιγμή πού σταυρώθηκε ἀπό τόν Γέροντα, ὁ πόνος εἶχε σχεδόν ἐξαφανισθεῖ! Ὅταν ἔφθασαν στή πόλη τῆς Ναυπάκτου, σταμάτησαν στό σούπερ μάρκετ γιά ψώνια καί ἡ κ. Παναγιώτα τόλμησε νά σηκώσει χωρίς κανένα πρόβλημα τό καλάθι μέ τά ψώνια. Ὅταν πιά ἔφθασαν στό σπίτι τους, εἶχε μείνει μόνο ἕνας μικρός πόνος σάν κατάλοιπο τῶν τρομερῶν πόνων πού εἶχε δοκιμάσει ἐπί πολλοῦς μήνες...

“Ὅλα ἔγιναν ἀκριβῶς ὅπως τά περιέγραψε

ὁ Γέροντας: “Ὅπως ἀκριβῶς τῆς εἶχε πεί: “Μέχρι νά πᾶς σπίτι θά εἶσαι καλά μόνο...” Ἐπειτα ἀπό δύο ἡμέρες πῆγαν στόν περίλαμπρο ναό τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέα Πατρῶν, ὅπου ἡ κ. Παναγιώτα προσκύνησε τήν τιμία Κάρα τοῦ Πρωτοκλήτου Ἀποστόλου τοῦ Χριστοῦ, Ἁγίου Ἀνδρέα. Ἀπό ἐκείνη τή στιγμή καί μετά καί ἡ παραμικρή ἐνόχληση καί ἐλάχιστος πόνος ἐξαφανίστηκε καί ἡ κ. Παναγιώτα ἦταν ἐντελῶς καλά! Ὁ Γέροντας βγήκε ἀληθινός!

Αὐτή ἦταν μιά ἀκόμα ἀληθινή ἱστορία τῆς ὁποίας ἐμεῖς οἱ πατέρες καί μοναχοί τῆς Μονῆς, γίναμε μάρτυρες καί καταγράψαμε ἐδῶ μέ κάθε λεπτομέρεια, σύμφωνα μέ τήν γραπτή καί προφορική μαρτυρία τοῦ ζεύγους πού ἔζησε αὐτό τό ζωντανό θαῦμα. Περιγράψαμε αὐτήν τήν ἱστορία πρὸς δόξαν τοῦ Τριαδικοῦ μας Θεοῦ καί τῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας, γιά νά δοξάσουν καί οἱ ἀναγνώστες τό Ὄνομά Του καί νά ἐπισχύσουμε τήν ἐμπιστοσύνη μας στόν φιλόρωπο Χριστό μας.

Ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ μας, ἐπιτρέπει πολλές φορές νά περνοῦμε διάφορα προβλήματα ἢ ἀσθένειες ἢ θλίψεις σέ αὐτή τήν πρόσκαιρη ἐπίγεια ζωή. Ἄς μή ξεχνᾶμε ὅτι ὅλα ὁ Κύριος τά ἐπιτρέπει γιά τό καλό μας, ὅπως ἕνας σωστός γονιός πού παιδαγωγεῖ μέ σοφία καί ἀγάπη τά παιδιά του, χρειάζεται κάποτε νά τά περιορίζει ἢ νά τά πιέζει γιά τό καλό τους. Ἄλλωστε, μέσα ἀπό τίς θλίψεις καί τίς δυσκολίες ἀναζητοῦμε τόν Κύριο καί ἐνδιαφερόμαστε περισσότερο γιά τό θέλημά Του, πού τόσο πολύ ὠφελεῖ τήν ψυχή μας. Ἐκεῖνος πού τόσο εὔκολα μέ ἕνα θαῦμα μπορεῖ νά μᾶς ἀπαλλάξει ἀπό τόν πόνο ἢ τό πρόβλημα, Ἐκεῖνος μπορεῖ νά γνωρίζει ὅτι εἶναι καλύτερο γιά ἐμᾶς νά ὑπομείνουμε περισσότερο κάποια δοκιμασία. Ἄς Τόν δοξάζουμε λοιπόν, ὄχι μόνο στή χαρά, ἀλλά καί στή θλίψη καί ἄς ἐμπιστευόμαστε τήν Ἀγάπη Του λέγοντας πάντα: “γεννητήω τό θέλημά Σου Κύριε στή ζωή μας”.

ΔΙΑ ΧΕΙΡΟΣ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ...

ΠΕΤΣΈΤΑ
γιά τό πρόσφορο
(χρυσοκεντημένη)

τετράγωνη πετσέτα γιά τό πρόσφορο
(διάστ. 54x54cm)

φάκελος γιά τό πρόσφορο
(διάστ. 34x23cm)

Αλοιφές χειροποίητες

✻ άγιορείτικες μέ άγνό κερι, έλαιόλαδο καί αιθήρια έλαια

Κατασκευάζουμε αλοιφές μέ άγνά όλικά, θεραπευτικές γιά τά χέρια καί τό πρόσωπο μέ άρωμα λεβάντα, τριαντάφυλλο καί μανόλια & γιά τά χείλη φράουλα, βατόμουρο, καρύδα, βανίλια.

✻ Ίερās Μονής Τιμίου Σταυροῦ Δοτικῆς Βιργινίας

Ύλοιφές άπό τήν Ίερά Μονή Τιμίου Σταυροῦ Δοτ. Βιργινίας, φτιαγμένες μέ γαλακτοκομικά προϊόντα, μέλι καί άνθη, παραγωγής τους. Είμαι γιά τά χέρια (λεμόνι, κατσικ. γάλα & μέλι) καί γιά τά χείλη (μέντα).

ΚΑΛΑΘΙΑ ΔΩΡΟΥ με παραδοσιακά προϊόντα

Χριστουγεννιάτικα καλάθια και κουτιά με εργόχειρα και προϊόντα, φτιαγμένα από εμάς με πολλές εγχές. Παίρνοντας τα Χριστουγεννιάτικα δώρα από τό Μοναστήρι μας, προσφέρετε έτσι στά αγαπημένα σας πρόσωπα κάτι πρωτότυπο και παράλληλα ένισχύετε τό Μοναστήρι μας.

Παραγγελίες στό τηλ. τής Ιεράς Μονής 26340-44391 (9-2 τό πρωί και 6-9 τό απόγευμα)

κομποσχοίνια

μέ την εύχή
**ΚΥΡΙΕ ΙΗΣΟΥ
ΧΡΙΣΤΕ ΕΛΕΗΣΟΝ ΜΕ**
καί μέ τό **ΚΛΑΔΙ ΤΗΣ ΕΛΙΑΣ**

(μέ άσημένα
πλακέτα καί
κούμπωμα)

Παραγγελίες στό τηλ. τής Τεράς Μονής 26340-44391 (9-2 τό πρωΐ καί 6-9 τό απόγευμα)

NO 7

NO 8

NO 9

NO 10

NO 11

μετρείστε κάποιο
δαχτυλίδι σας γιά νά
βρείτε τόνούμερο

δαχτυλίδια άσημένα

NO 58

NO 60

NO 61

NO 63

μέ την εύχή "**ΚΥΡΙΕ ΙΗΣΟΥ
ΧΡΙΣΤΕ ΕΛΕΗΣΟΝ ΜΕ**" ή μέ
σταυρό καί κόμπους γιά προσευχή.

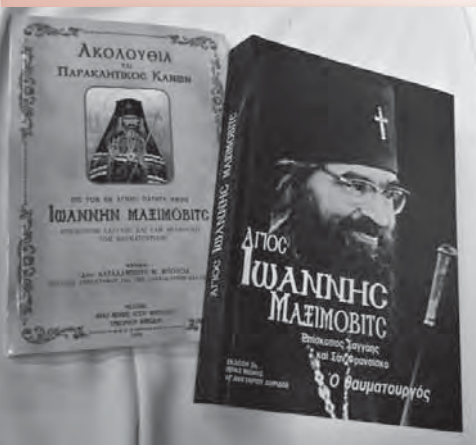
γνήσιο θυμίαμα

Κατενθονθήτω
ἡ προσευχή μου
ὡς θυμίαμα
ἐνώπιόν Σου...

Φτιάχνουμε μοναστηριακό θυμίαμα μέ τά ἐξῆς
ἀρώματα: ΧΕΡΟΥΒΙΚΟ, ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ,
ΓΑΡΑΕΝΙΑ, ΜΥΡΟ, ΒΗΘΛΕΕΜ, ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ,
ΜΥΡΟ ΤΟΥ ΣΑΡΩΦ, ΝΥΧΤΟΛΟΥΛΟΥΔΟ,

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟ, ΑΓΓΕΛΙΚΟ, ΑΘΩΣ, ΑΝΘΟΣ
ΕΡΗΜΟΥ, ΒΥΖΑΝΤΙΝΟ, ΣΤΑΥΡΟΛΟΥΛΟΥΔΟ,
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ ΜΕ ΚΕΧΡΙΜΠΑΡΙ,
ΖΟΥΜΠΟΥΛΙ, ΣΥΠΕΡ, ΦΟΥΛΙ

Παραγγελίες στό τηλ. τῆς Ἱερᾶς Μονῆς 26340-44391 (9-2 τό πρωϊ καί 6-9 τό ἀπόγευμα)

Βιβλίό, ἕνα πνευματικό δῶρο

ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΞΙΜΟΒΙΤΣ ὁ θαυματουργός

Ἡ βιογραφία ἑνός νεοφανοῦς καί
θαυματουργοῦ Ἁγίου τῶν καιρῶν μας
καί τό βιβλίό μέ τήν Ἱερή Ἀκολουθία του.
(Ἑσπερινός, Ὁρθρος, Παρακλητικός Κανών)

Τό περιοδικό μας
“ΜΟΝΑΧΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ”
δεμένο σέ ΤΟΜΟΥΣ
Ἔτη 2006 καί 2007

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2008

Τό Ψαλτήρι χειροποίητα δεμένο με ξύλο και δέρμα και παλαιωμένη εικόνα

Ἡ Καινή Διαθήκη χειροποίητα δεμένη με ξύλο και δέρμα και παλαιωμένη εικόνα

Κομβολόγι "τά δάκρυα της Παναγίας"

ἀγιορείτικα

μικρός σταυρός ἀσημένιος λαιμοῦ ἀπό τὰ Ἱεροσόλυμα

Διάσταση 2cm X 1.50cm

Ἀσημένια σταυρουδάκια διαστ. (2cm x 1.30 cm) πού φέρνουμε ἀπό τὰ Ἱεροσόλυμα, σταυρωμένα στὸν Πανάγιο Τάφο τοῦ Χριστοῦ, ἓνα ὄμορφο, εὐλογημένο δῶρο, ἀλλὰ καί γιὰ τό φλουρί σας στή βασιλόπιττα.

Διάσταση
17.50cm X 11.50cm

Σταυροί ξύλινοι

Διαθέτουμε ξύλινους σταυρούς από τὰ Ἱεροσόλυμα πού περιέχουν **κῶμα ἀπό τήν ἁγία Γῆ**. Ἐπίσης ὁ σταυρός πού βλέπετε δεξιά ἔχει στά τέσσερα σημεῖα του, λιβάνι, πέτρα, κῶμα καί σταυρολούλουδο ἀπό τήν Ἁγία Γῆ.

Διάσταση 13cm x 8.50cm

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΗ ΤΩΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

μπρελόκ φυλαχτό

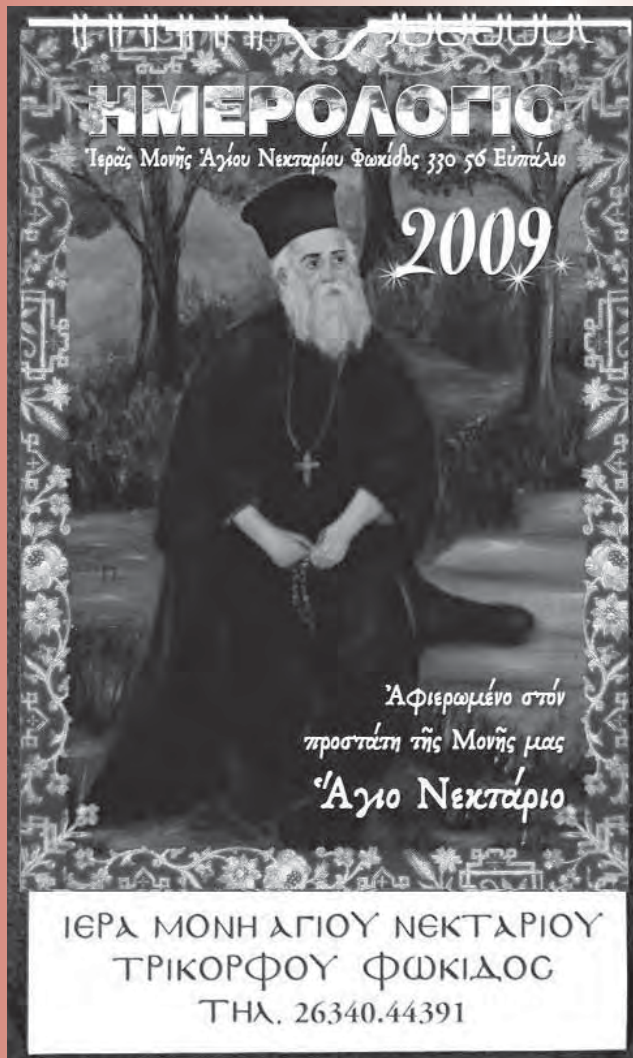
μέ ἁγιασμό
καί κῶμα ἀπό τὰ Ἱεροσόλυμα

Μπρελόκ μέ τό σταυρό καί πέτρες ἤ μέ τήν εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Ἱεροσολυμίτισσας καί δύο μπουκαλάκια τὰ ὁποῖα περιέχουν ἁγιασμό καί κῶμα ἀπό τὰ Ἱεροσόλυμα.

**ΟΛΑ ΕΙΝΑΙ ΣΤΑΥΡΩΜΕΝΑ ΚΑΙ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΑ ΕΠΑΝΩ
ΣΤΟΝ ΠΑΝΑΓΙΟ ΤΑΦΟ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΑΣ.**

Μπορεῖτε νά προμηθευθεῖτε τὰ εἶδη πού φέραμε ἀπό τήν Ἁγία Γῆ τῶν Ἱεροσολύμων τηλεφωνικῶς ἀπό τήν Ἱερά Μονή μας τηλ. **26340-44391 (9-2 τό πρωῒ καί 6-9 τό ἀπόγευμα)** γιά νά σᾶς ἀποσταλοῦν στό σπίτι σας.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 2009

Ἐκδόθηκε καί φέτος τό νέο Ἡμερολόγιο τῆς Ἱεράς Μονῆς μας γιά τό 2009. Εἶναι ἀφιερωμένο στον προστάτη τῆς Μονῆς μας Ἅγιο Νεκτάριο τόν θαυματουργό καί ὅπως κάθε χρόνο ἀναγράφονται σέ αὐτό ὅλες οἱ νηστεῖες τῆς Ἐκκλησίας μας.

Μπορεῖτε νά τό ζητήσετε ἐγκαίρως στό τηλέφωνο τῆς Ἱεράς Μονῆς μας
26340 - 44391
(9-2 πρωί καί 6-9 ἀπόγευμα)

Σᾶς εὐχαριστοῦμε.... Σᾶς παρακαλοῦμε....

Ἀπευθυνόμαστε μέ εὐχαριστία καί παράκληση σέ ὅλους ἐσᾶς πού πλέον εἶσθε φίλοι τοῦ Ἁγίου μας Νεκταρίου καί συμπαραστέκεσθε στό Μοναστήρι του μέ ὅποιον τρόπο μπορεῖτε. Μέ εὐχαριστία γιά ὅ,τι μέχρι σήμερα ἔχετε προσφέρει στή Μονή του καί μέ παράκληση πάντοτε νά θυμᾶσθε τό ἔργο πού ἔχουμε νά ἐπιτελέσουμε στον Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου μας Νεκταρίου.

Καλά Χριστοῦγεννα καλοί φίλοι τοῦ Ἁγίου μας καί δικοί μας...